

ምዕራፍ 5

የምእመናንን መንፈሳዊ ሕይወት ማነጽ

የቤተ ክርስቲያን ተልእኮ ክፍል የሆነውን አንዱን መሠረታዊ ነገር ተመልክተናል ። ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር መመለስ ነው።

ከዚህ ቀጥሎ ፡ የቤተ ክርስቲያን ተልእኮ ክፍል የሆነውን ሁለተኛውን መሠረታዊ ነገር እንመለከታለን ። ይህም መሠረታዊ ነገር የምእመናንን መንፈሳዊ ሕይወት ማነጽ ነው ።

ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር መመለስ ብቻ በቂ አይደለም ። ነገር ግን ንስሐ በመግባት ኃጢአታቸውን ተናዝዘው ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን እንደ ግል አዳኛቸው የተቀበሉትን ሰዎች በመንፈሳዊ ሕይወታቸው እንዲያድጉ ማድረግ አስፈላጊ ነው ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የቤተ ክርስቲያንን ተልእኮ ትእዛዝ ለደቀመዛሙርቱ ሲሰጥ እንዲህ አለ ፡ “ያዘዝሁአችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀመዛሙርቱ አድርጉአቸው

ይህንን ትእዛዝ የሰሙና አስፈላጊነቱን የተገነዘቡ ሐዋርያት ፤ ወደ እግዚአብሔር የመለሱአቸውን አማኞች መንፈሳዊ ሕይወታቸውን ይገነቡ እንደነበር በሐዋርያት ሥራ 2:41-42 ተጽፎ እናገኛለን ። “ከነርሱ ብዙዎቹ ቃሉን ተቀብለው ተጠመቁ ፤ በዚያን ቀን ሶስት ሺህ የሚያህሉ አማኞች ተጨመሩ ። እነርሱም የሐዋርያትን ትምህርት በመስማት በወንድማማችነት አብሮ በመኖር ፤ እንጀራ በመቁረስና በጸሎት ይተጉ ነበር 3 ።

ሐዋርያ ጳውሎስ በኤፌ 4:11-13 ይህን አሳብ ጥርት አድርጎ አስፍሮታል ። በኤፌ 4:11 “ እርሱም [ክርስቶስ] አንዳንዶቹ ሐዋርያት ፤ አንዳንዶቹ ነቢያት ፤ አንዳንዶቹ የወንጌል ሰባኪዎች ፤ አንዳንዶቹ የምእመናን እረኞች ፤ አንዳንዶቹ አስተማሪዎች እንዲሆኑ ስጦታዎችን ሰጠ ” ይላል ። ይህም ማለት ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ አገልጋዮችን ለቤተ ክርስቲያን ሰጠ ማለት ነው ። ቀጥሎም በኤፌ 4:12-13 ፡- እነዚህን አገልጋዮች ለቤተ ክርስቲያን የሰጠበትን ምክንያት ይገልጣል ። ምክንያቱም ወደ ጌታ የተመለሱትን ምእመናን መንፈሳዊ ሕይወት እንዲገነቡና ኢየሱስ ክርስቶስን ወደ መምሰል ደረጃ እንዲደርሱ ነው ።

“ይህንንም ያደረገው የክርስቶስ አካል የሆነችው ቤተ ክርስቲያን እንድትታንጽነው ። ” (ኤፌ 4:12) ።

ይህ የማነጽ ወይም የማሳደግ አገልግሎት የማያቋርጥ ሥራ ነው ። ምክንያቱም ሰው በመንፈሳዊ ሕይወቱ አድጎ የሚያበቃበት ጊዜ የለም ። እድሜ ልኩን መግር መታንጽ መሠራትና መስተካከል ይኖርበታል ።

የማነጽ አላማ ምእመናን በመንፈሳዊ ሕይወታችን ክርስቶስን እንድንመስል ነው ። በኤፌ 4:13 እንዲህ ሲል ይህን አሳብ ይገልጣል ፤ “ እንዲሁም የእግዚአብሔርን ልጅ በማወቅ በእምነት ወደሚገኘው አንድነት ደርሰን ፤ ክርስቶስ ፍጹምና ሙሉ እንደሆነው እኛም ሙሉ ሰው እንድንሆን ነው ። ”

እግዚአብሔር ለልጆቹ ያለው ዘላለማዊ እቅዱ ፤ ክርስቲያኖች በጠባያቸውና በኑሮአቸው ኢየሱስ ክርስቶስን እንዲመስሉ ነው ። ሐዋርያ ጳውሎስ ይህን ትምህርት በሮሜ 8:29 እንዲህ ሲል ይገልጣል ፤ “ ...የእግዚአብሔር ልጅ በብዙ ወንድሞች መካከል በኩር እንዲሆን ፤ እግዚአብሔር አስቀድሞ የመረጣቸውን የልጁን መልክ እንዲመስሉ ስለወሰነ ነው ። ”

“የልጁን መልክ እንዲመስሉ ” ሲል ምን ማለቱ ነው ? የልጁን መልክ የምንመስለው በቀለም አይደለም ። በመልክ / በገጽታ አይደለም ። በቁመት አይደለም ። በጾታ አይደለም ። የልጁን መልክ የምንመስለው በመንፈሳዊ ሕይወት ነው ።

አመለካከታችን የክርስቶስን አመለካከት ምኞታችን የክርስቶስን ምኞት ፤ ተግባራችን የክርስቶስን ተግባር ፤ ኑሮአችን የክርስቶስን ኑሮ መምሰል አለበት ማለት ነው ። ይህን የክርስቶስ መልክ ለመምሰል የምንችለው በቤተ ክርስቲያን አገልግሎት ስንታነጽ ነው ። እርግጥ ነው ደህንነት ከዚህ መቅደም አለበት ። የተለወጠ ሕይወት ብቻ ነው ለመታነጽ የሚችለው ።

ስዎችን ወደ እግዚአብሔር ስለ መመለስና የምእመናንን

መንፈሳዊ ሕይወት ስለ ማነጽ ሲናገሩ እንዳንድ ሰዎች ሁለት የተሳሳቱ አመለካከትን ያንጸባርቃሉ ። አንዱ የተሳሳተ አመለካከት ቁጥር ላይ ብቻ ያተኩራል ። ይህም ማለት ፡- የቤተ ክርስቲያን ሐላፊነት ሰዎችን በብዛት ወደ ጌታ መመለስ ብቻ እንደሆነ አስመስለው ይናገራሉ ።

ሌላው የተሳሳተ አመለካከት ደግሞ ጥራት ላይ ብቻ የሚያተኩር ነው ። እንዲህ ያለ አመለካከት ያላቸው ሰዎች ፡ የቤተ ክርስቲያን ሐላፊነት የምእመናንን መንፈሳዊ ሕይወት ማነጽ ፡ መገንባትና ማሳደግ ብቻ እንደሆነ አስመስለው ይናገራሉ ።

በሁለቱም አመለካከት ውስጥ እውነት አለባቸው ። ነገር ግን ግማሽ እውነት እንጂ የተሟላ እውነት አይደለም ። ጌታ ለቤተ ክርስቲያን ተልእኮ ሲሰጥ እንዲህ ሲል ተናግሮአል ፡ “ እንግዲህ ሂዱና የዓለምን ሕዝብ ሁሉ አስተምሩ ፤ በአብና በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቁአቸው ። ያዘዝኋቸውን ሁሉ እንዲፈጽሙ አድርጉአቸው ” (ማቴ 28:19-20) ።

በዚህ ትእዛዝ ውስጥ ሁለቱም አሳሶች ፡ ማለትም የቁጥሩም ጉዳይ ፡ የጥራቱም ጉዳይ ተጠቅሰዋል ። “የዓለምን ሕዝብ ሁሉ” የሚለው ቃል የቁጥር ብዛት ያመለክታል ። “ አስተምሩ ያዘዝኋችሁን ሁሉ እንዲፈጽሙ አድርጉአቸው ” የሚለው አሳብ የሕይወትን ጥራት ወይም እድገትን ያሳያል ። ስለዚህ የቤተ ክርስቲያን ተልእኮ የቁጥር ብዛትንም ፡ የሕይወት ጥራትንም የያዘ ነው ።

ይህን ተልእኮ በግልጽ የተረዱት ሐዋርያት በቁጥር ብዛትም ላይ በሕይወት ጥራትም ላይ እንዳተኮሩ ለመረዳት ይቻላል ።

በሐዋ.ሥራ 2:41 “ ከእነርሱም ብዙዎቹ ቃሉን ተቀብለው ተጠመቁ ፤ በዚያን ቀን ሶስት ሺህ የሚያህሉ አማኞች ተጨመሩ ” ይላል።

በሐዋ.ሥራ 4:4 :- “ ነገር ግን ቃላቸውን ከሰሙት ሰዎች ብዙዎች አመኑ ፤ የአመኑትም ሰዎች ቁጥር ወደ አምስት ሺህ ከፍ አለ ” ሲል የቁጥር ብዛትም የእግዚአብሔር እቅድ መሆኑን በግልጽ ያሳያል ። የቁጥሩም ብዛት የጌታ ፈቃድ መሆኑን የበለጠ ለማስረዳት አንድ መረጃ ለመጨመር እፈልጋለሁ ።

በሐዋ.ሥራ 5:14 :- “ በጌታ የሚያምኑ ወንዶችና ሴቶች ቁጥራቸዉ በጣም እየበዛ ይሄድ ነበር ” በማለት የአማኞች የቁጥር ብዛት የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ እቅድ መሆኑን በድጋሚ ያስገነዝበናል ።

ከዚህ በላይ እንደተመለከትነው የቁጥር ብዛት የእግዚአብሔር ፈቃድ እንደሆነ ሁሉ የሕይወት ጥራት ፤ እድገትና ክርስቶስን የመምሰል ጉዳይም የግዚአብሔር ፈቃድ እንደሆነ በብዙ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ተጠቅሰው እናገኛለን ።

ለምሳሌ :- በሐዋ.ሥራ 2:42 ተጽፎ እንደምናገኘው ፡ ሐዋርያት በብዛት ወደ ጌታ የተመለሱትን ምእመናን በእግዚአብሔር ቃል ሲያንጽኡባቸውና በፀሎት ሲያተጓጉሉ እናያለን ። የሐዋ.ሥራ 2:41 የቁጥርን ብዛት ያሳያል ። የሐዋ.ሥራ 2:42 የመንፈሳዊ ሕይወትን ጥራት ፡ እድገትና መኅልመስን ያሳያል ።

የሕይወት እድገት /ጥራት በአስተሳሰባችን ፡ በአመለካከታችን ፡ በፍላጎታችን ፡ በአኗኗራችን ሁሉ ክርስቶስን እንድንመስል ያደርገናል ። በእግዚአብሔር ትምህርት መታነጽ የእውነትን መንገድ

ትተን በዓለም ፍልስፍና በሐሰት ትምህርት እንዳንመራ ያደርገናል ። ሐዋርያ ጳውሎስ ይህን ጉዳይ ሲገልጥ እንዲህ ይላል ፡ “ ከእንግዲህ ወዲህ በሰዎች ሽንገላና በአታላይነት ተንኮል በተዘጋጀ በአሳሳች የትምህርት ነፋስ ወዲያና ወዲህ እንደሚወስዱ ሕፃናት እንሆንም ” (ኤፌ 4:14) ።

ሐዋርያው ጳውሎስ መልእክቱን ለጢሞቴዎስ የጻፈበትን ዋና አላማ ከዚህ እንደሚከተለው ይገለጻል ፡ “ ይህን መልእክት ስጽፍልህ በፍጥነት ወደ አንተ መጥቼ እንደማይህ ተሰፋ በማድረግ ነው ። ብዙንም በእግዚአብሔር ቤተሰብ መካከል ፡ ሰዎች እንዴት መኖር እንደሚገባቸው እንድታውቅ ጽፌልሃለሁ ። ይህም ቤተሰብ የእውነት አምድና መሠረት የሆነው የህያው እግዚአብሔር ቤተ ክርስቲያን ነው ” (1ኛ ጢሞ 3:14-15) ።

ከዚህ በላይ በተጠቀሰው መልእክት ውስጥ እንደምንመለከተው ፡ አማኞች በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ ሲኖሩና ሲያገለግሉ ፡ እንዴት መኖርና ማገልገል እንዳለባቸው ማወቅ አስፈላጊ ነው ። ይህን ማስተማር የቤተ ክርስቲያን ሐላፊነት ነው ።

ቤተ ክርስቲያን አማኞችን በእግዚአብሔር ላይ የተመሠረተ ፡ መሠረታዊና የጠራ ትምህርት ማስተማር ካልቻለች አማኞች በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ሊያድጉና ሊታነጹ አይችሉም ።

ከዚህ የተነሳ አንዳንድ አማኞች በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ እንደ መንፈሳውያን የእግዚአብሔር ልጆች መመላለስን ትተው ፡ ለእግዚአብሔር አገልጋዮችና ለእግዚአብሔር ጉባኤ ችግር ፈጣሪዎችና ልብ አቁሳዮች ይሆናሉ ።

የእግዚአብሔርን ቃል ካለማወቃቸውና እንደ ቃሉም ካለመኖራቸው የተነሳ በትዳር ጓደኛ ምርጫ ስህተት ላይ ይወድቃሉ ። በእግዚአብሔር ቃል ላይ ለተመሠረተው የእግዚአብሔር ቤት አመራርና አሠራር ራሳቸውን ማስገዛት ይቸግራቸዋል ።

ስለ ትዳራቸው ፣ ስለ መንፈሳዊ ሕይወታቸው ፣ ስለ አገልግሎታቸውና ስለ ጠቅላላ ኑሮአቸው እንደ እግዚአብሔር ቃል ምክር ሲሰጣቸው ምክሩን በትህትና ተቀብለው ለእግዚአብሔር መኖር ያስቸግራቸዋል ።

መሠረታዊና ጥራት ያለው የእግዚአብሔር ቃል እውቀት ስለሌላቸው ፣ እግዚአብሔር በሰጣቸው የጸጋ ስጦታዎች ስህተትን በመሥራት ሌሎችንም ምእመናን ስህተት ላይ ይጥላሉ ። “የእግዚአብሔር ቃል ምን ይላል?” እያሉ በእግዚአብሔር ቃል ከመመራት ይልቅ በራሳቸው ስሜትና ፍላጎት ፣ በእግዚአብሔር ቃል እውቀት ባልበሰሉ ሰዎች ምክር ይመራሉ ።

ይህም ወደ ተሳሳተ ትምህርት ፣ ወደ ተሳሳተ የኑሮና የአገልግሎት ምርጫ ያደርሳል ። ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን አማኞችዋን በእግዚአብሔር ቃል መኮትኮት ፣ ማረምና ማሳደግ አለባት ። የእግዚአብሔርን ቃል /አሳብ ያለማወቅ ስህተት ላይ እንደሚጥል ሲገልጽ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ እንዲህ ብሎ ተናገረ ፤ “እናንተ ቅዱሳት መጽሐፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል ባለማወቃችሁ ትስታላችሁ ” (ማቴ 22:29) ።

ቤተ ክርስቲያን አማኞችዋን በገንዘባቸው ፣ በአገልግሎታቸው ፣ በጊዜያቸው ፣ እንዲሁም እግዚአብሔር በሰጣቸው መልካም ነገሮች ሁሉ ታማኝ መሆን እንዳለባቸው ካላስተማረች ምእመናን

በታማኝነት ለእግዚአብሔር ለመኖር አይችሉም ።

ክርስቲያኖች በሕይወታቸውና በአገልግሎታቸው ምሳሌነት ያለው ሕይወት እንዲኖራቸው ከተፈለገ ቤተ ክርስቲያን ጥራት ያለውና መሠረታዊ ትምህርት ያለ ማቋረጥ ማስተማር አለባት።

“ ነገር ግን የጠራችሁ እግዚአብሔር ቅዱስ እንደሆነ እናንተም በኑሮአችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ ። ” (1ጴጥ 1:15) እያለች ቤተ ክርስቲያን ምእመናን በቅድስና የተሞላ ሕይወት እንዲኖሩ ማስተማር ማሳሰብና ደግማና ደጋግማ ማስታወስ አለባት ።

በእግዚአብሔር ቤት ውስጥ የአመጽን ፣ የመለያየትን ፣ የመከፋፈልን ፣ የአድመኝነትንና የብጥብጥን ዘር የሚዘሩ ሰዎች ሕይወታቸው በእግዚአብሔር ቃል ስላልተሰበረና ስላልተለወጠ ነው ። ስለዚህ ሕይወታቸው በእግዚአብሔር ቃል ተሰብሮ ራሳቸውን ለእግዚአብሔር እንዲያስገዙ ፣ የአመጽ መሳሪያዎች ከመሆን ይልቅ የጽድቅ መሳሪያዎች እንዲሆኑ ፣ የመከፋፈል መሳሪያዎች ከመሆን ይልቅ የአንድነትና የሕብረት መሳሪያዎች እንዲሆኑ ያለመሰልቸት ማስተማር አስፈላጊ ነው ።

ይህ የምንኖርበት ዘመን እምነትን የሚያናጉ ፣ ትዳርን የሚያቃወሱ ፣ ሕብረትን የሚያፈራርሱ ፣ ሰይጣን የምጠቀምባቸው ልዩ ልዩ ፍልስፍናዎችና ልማዶች እንደ ነፋስ የሚነፍሱበት ዘመን ነው ። ይህ ዘመን አመጽ ፣ ራስ ወዳድነት ፣ ትእቢት የሞላበት ዘመን ነው ። ሰዎች ከሕያው እግዚአብሔር አሳብና አሠራር ይልቅ የሰውን አሳብና አሠራር የሚመርጡበት ዘመን ሆኖአል።

ከዘመኑ ሰዎች አሳብና አሠራር ጋር እንዲሰማማ ፣ የእግዚአብሔርን

ቃል እንኳ ለማሻሻልና ለመለወጥ ድፍረት የሚደረግበት ዘመን ሆኖአል ። የእግዚአብሔር ቃል ዘመናትን ፡ ሰማይንና ምድርን ሁሉ አሳልፎ ለዘላለም የሚኖር ነው ።

ቤተ ክርስቲያን ይህን እውነት ድምጿን ከፍ በማድረግ ለምእመናን ማስተማር አለባት ። ቤተ ክርስቲያን ለእግዚአብሔር ቃል ታማኝ መሆን አለባት ። ቀይ ሽንኩርትን እስከ መጨረሻው ቢልጡት ጨርሶ ያልቃል ። ቀሪ ነገር አይኖረውም ። ስለዚህ ሽንኩርት የምትልጥ ሴት ሽንኩርቱ ተልጦ እንዳያልቅባት ትጠነቀቃለች።

በየዘመኑ ከሚመጣው የሰዎች ፍልስፍና አመለካከት ጋር ለመስማማት ሲሉ የእግዚአብሔርን ቃል / በየጊዜው ትንሽ በትንሹ ሲልጡት ከዚህ በላይ እንደጠቀስሁት ቀይ ሽንኩርት የእግዚአብሔር ቃል ያለቀባቸው ቤተ ክርስቲያኖች በዓለማችን አሉ ።

ሌሎች ደግሞ ከዚህ በላይ ያለውን ፍላጎት ለማሟላት ሲሉ ንጹሐን የእግዚአብሔር ቃል / አሳብ እየበረዙ እንደ አገራችን የጠላ ቅራሪ ወይም እንደ ሶስተኛ ቡና መለኮታዊ ጣዕሙን እንዲያጣ ያደረጉ ቤተ ክርስቲያኖች አሉ ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ቃሉን እንዴት መጠበቅና ማስተማር እንዳለባት ሲያስተምር ከዚህ እንደሚከተለው ተናገረ ፤ “ ከእነዚህ ትእዛዛት አነስተኛ የሆነችውን አንዷን እንኳ የሚያፈርስና ሌሎችም ሰዎች እንዲህ እንዲያደርጉ የሚያስተምር ሰው በመንግሥተ ሰማይ አነስተኛ / ታናሽ ይሆናል ። ነገር ግን ትእዛዛትን ሁሉ የሚፈጽምና ሌሎችም ሰዎች እንዲሁ እንዲፈጽሙ የሚያስተምር ሰው በመንግሥተ ሰማይ ታላቅ ይሆናል ” (ማቴ 5:19) ።

ከታሪክ አምዶች እንደምናነበው አንድ ትውልድ እንደ ሕያው አሳብ ወይም እውነት የተቀበለውን ፥ ያወጀውን ፍልስፍና የሚቀጥለው ትውልድ እንደ ቤት ጥራ ሲጥለው አይተናል ። የሰው የዘመኑ ፍልስፍና ቀርቶ ሰማይና ምድር እንኳ ያልፋል ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ “ ሰማይና ምድር ያልፋሉ ፤ ቃሌ ግን ለዘላለም ይኖራል ” (ማቴ 24:35) ሲል ተናግሮአል ።

በሐዋርያት ዘመን የእግዚአብሔርን ቃል የሚሸቃቅጡ አገልጋዮች ነን የሚሉ ሰዎች ነበሩ ። ሐዋርያ ጳጢርስ ግን ራሱንም ለእግዚአብሔር ቃልና አሠራር እያስገዛ ሌሎችም እንዲሁ ራሳቸውን ለሕያው እግዚአብሔር ቃልና አሳብ እንዲያስገዙ ፥ እንደ ዘመኑ ፍልስፍና ሳይሆን እንደ እግዚአብሔር አሳብ እንዲኖሩ ያስተምር ነበር ።

ስለዚህ ጉዳይ እንዲህ ሲል ይገልጻል ፤ “እኛ እኮ የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ንግድ እቃ እንደሚቸረችሩት እንደ ብዙዎቹ አይደለንም ፤ ነገር ግን ከእግዚአብሔር የተላከን የክርስቶስ አገልጋዮች ሆነን በእግዚአብሔር ፊት በቅንነት እንናገራለን ” (2ቆሮ 2:17) ።

አማኞችን በመከራ ጊዜ ደግፎ የሚያቆማቸው ፥ እንደ ነፋስ በሚነፍሰው የዘመኑ የሰዎች ፍልስፍና እንዳይናወጡና እንዳይወሰዱ የሚያደርጋቸው ነገር ቢኖር በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ መሠረታዊና የጠራ ትምህርት ነው ።

የቃሉ አገልግሎት አማኞችን ለጊዜው ጥቅ የሚያደርግ ፥ ለጊዜው አስጨብጭቦና እልል አስኝቶ የሚያሰናብት ብቻ መሆን የለበትም ። የልብ ግለት ፥ ለእግዚአብሔር ማጠቃለያና እልል

ማለት ስህተት ነው ማለቱ አይደለም ።

ቤተ ክርስቲያን ለምእመናኗ የምትሠጠው የቃሉ አገልግሎት ለጥቂት ደቂቃዎች ብቻ ሙቀትን እንደሚሰጥ የገለባ እሳት መሆን የለበትም ። ይልቁንም ብረትን እንደሚያግል የከሰል እሳት ውስጣዊ ሰውነትን የሚያቃጥል ፣ ስብሰባ ከተበተነ በኋላ እንኳ ምእመናን “ እርስ በርሳቸውሲናገረን ፣ መጻሕፍትንም ሲከፍትልን ልባችን ይቃጠልብን አልነበረምን ? ” (ሉቃ 24:3) የሚያሰኝ የጠራና መሠረታዊ ትምህርት ማስተማር አስፈላጊ ነው ።

በእግዚአብሔር ቃል ላይ የተመሠረተ ፣ የጠራና መሠረታዊ የሆነ ትምህርት አማኞች በመከራም ጊዜ እንኳ ቢሆን ልባቸው በእምነትና በተስፋ እንዲገል ፣ እጆቻቸው ለእግዚአብሔር ክብር እንዲያጨበጡና አንደበታቸው ለስሙ ምስጋና እልል እንዲሉ ያደርጋል ።

የመድረክ አገልግሎት በእግዚአብሔር ቃልና በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መሆን አለበት ። የእግዚአብሔር ቃልና መንፈስ ቅዱስ መታየት ያለባቸው እንደ ሁለቱ የአዋራ ክንፎች መሆን አለበት ። አዋራ የሰውነቷን ሚዛን ጠብቃ በአየር ላይ ለመብረር ከፈለገች ሁለቱም ክንፎችዋ ጤነኛና የሚሠሩ መሆን አለባቸው ። ይህ ካልሆነ ግን አዋራዋ ወድቃ ትከሰክሳለች ።

ስለዚህ የአገልግሎታችን መድረክ በእግዚአብሔር ቃልና በእግዚአብሔር መንፈስ ሚዛኑን የጠበቀ መሆን አለበት ። ይህም ማለት በአንድ ነገር ላይ ብቻ ማተኮር ሳይሆን ጠቅላላውን የእግዚአብሔርን አሳብ ለምእመናን ማስተማር አስፈላጊ ነው ።

ስለዚህ ጉዳይ የሐዋርያ ጳውሎስን አገልግሎት መመልከት ጠቃሚ ነው ። ጳውሎስ በአንድ ነገር ላይ ብቻ ማተኮር ሳይሆን ጠቅላላውን የእግዚአብሔርን አሳብ ያስተምር እንደ ነበር ከዚህ እንደሚከተለው ይገልጻል ፤ “ በአደባባይም ሆነ በቤታችሁ ሳስተምራችሁ የሚጠቅማችሁን ሁሉ ነገርሁአችሁ እንጂ ምንም ነገር አላስቀረሁባችሁም ” (የሐዋ 20:20) ።

ስለዚህ ጳውሎስ የኤፌሶንን ምእመናን ለመጨረሻ ጊዜ ሲለያቸው ከዚህ ቀጥሎ ባለው ሁኔታ በድፍረት ለመናገር ችሏል ። “ ስለዚህ ከእናንተ አንድ እንኳ ቢጠፋ ኃላፊነት እንደሌለብኝ በዛሬው ቀን አስገነዝባችኋለሁ ። ምክንያቱም የእግዚአብሔርን አሳብ ሁሉ ነገርሁአችሁ እንጂ ምንም ያስቀረሁባችሁ ነገር የለም ” (የሐ.ሥ 20:20-27) ።

እንደዚህ ዓይነቱ የተሟላና ሁሉን አጠቃላይ የሆነ የቃሉ አገልግሎትና ትምህርት ምእመናንን ያንጻል ፣ በመከራ ጊዜ በእምነት ያቆማቸዋል ፣ በቅድስና እንዲኖሩ ያደርጋቸዋል ፣ ከስህተት ትምህርት ይጠብቃቸዋል ፣ ለእግዚአብሔርም መንግሥት ያበቃቸዋል ።

በዚህ ምክንያት ነው ሐዋርያ ጳውሎስ እንዲህ ሲል ለመናገር የቻለው ፤ “አሁንም ለእግዚአብሔር ፣ ሊያንጻችሁና በቅዱሳንም መካከል ርስት ሊሰጣችሁ ለሚችለው ለጸጋው ቃልም አደራ ስጥቻችኋለሁ ” (የሐ.ሥ 20:32) ።

ምእመናንን ማነጽ እንክብካቤንም ይጨምራል ። የምእመናንን መንፈሳዊ ሕይወት ማነጽ ለምእመናን እንክብካቤና ጥበቃ ማድረግንም ይጨምራል ። እግዚአብሔር ለሕዝቡ የሚያስብና የሚጠነቀቅ

አምላክ ነው ። ከዚህ የተነሳ ለሕዝቡ እንክብካቤ ማድረግን የዘነጉትን የእስራኤልን አገልጋዮች ከዚህ እንደሚከተለው ወቀሳቸው ። “ለደከሙት እንክብካቤ አላደረጋችሁላቸውም ፤ የታመሙትን አላዳናችሁም ፤ የተሰበሩትን አልጠገናችሁም ፤ የባዘኑትን አልመለሳችሁም ፤ የጠፉትን አልፈለጋችሁም” (ሕዝ 34:4) ።

ይህ ዓለም መከራ የሞላበት ዓለም ነው ፤ አማኝም ቢሆን በዚህ ዓለም መከራ ውስጥ ያልፋል ። እግዚአብሔርን በማይከተሉ ሕዝብና የሕዝብ መሪዎች ምክንያት የሚመጡት የፖለቲካ ፣ የኢኮኖሚ ፣ የሕብረተሰብ ችግሮች የአማኞችንም ሕይወትና ኑሮ ይነካሉ ።

በአንድ አገር ላይ የሚደርሱ የዝናብ እጦት ፣ የመሬት መናወጥ ፣ የእሳት አደጋና የጎርፍ ማጥለቅለቅ በዚያ አገር የሚኖሩትን አማኞች ኑሮ መንካቱ አይቀርም ። በአንድ አገር የሃይማኖት ስደት ሲነሳ አማኞች የመከራን ጽዋ ይካፈላሉ ።

እግዚአብሔር ግን የራሱን ሕዝብ የሚታደግ ታማኝና ርሕሩህ አምላክ ነው ። በግብጽ ምድር በሕዝቡ ላይ የደረሰውን መከራና ስቃይ እግዚአብሔር ከዚህ በሚከተለው ሁኔታ ይገልጻል ፤ “ሕዝቤ በግብጽ ምድር በምን ዓይነት ስቃይና መከራ ላይ እንዳሉ አይቻለሁ ፤ ከእስጢፋኖቻቸው የሚታደጋቸውን በመፈለግ የሚያስቡትን ጩኸት ሰምቻለሁ ። የደረሰባቸውን መከራ አውቃለሁ ። እነርሱንም ከግብጻውያን እጅ ለመታደግ እወርዳለሁ” (ዘዳ 3:7-8) ።

በመከራም ጊዜ እንኳ እግዚአብሔር ከሕዝቡ እንደማይለይ በቃሉ ተጽፎ እናገኛለን ። “በጥልቅ ውሃ ውስጥ በምታልፍበት

ጊዜ ከአንተ ጋር እሆናለሁ ፤ የመከራ ብዛት አያሰጥምህም ፤ በእሳትም ውስጥ በምታልፍበት ጊዜ አያቃጥልህም ፤ የሚደርስብህም ፈተና አይጎዳህም ” (ኢሳ 43:2) ።

እነዚህ ከዚህ በላይ የተጠቀሱት ጥቅሶች አማኞች በመከራ ውስጥ እንዳለፉና ወደፊትም እንደሚያልፉ ያሳያሉ ። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ሕዝቡን እንደማይተው የተረጋገጠ ጉዳይ ነው ።

በመከራ ውስጥ የሚያልፈው የእግዚአብሔር ሕዝብና እያንዳንዱ አማኝ እንክብካቤና መጽናናት ያስፈልጋቸዋል ። ለዚህ ነው እግዚአብሔር የሕዝቡን አገልጋዮች እንዲህ ሲል ያዘዛቸው ፤ “ አጽናኑ ፡ ሕዝቤን አጽናኑ ” (ኢሳ 40:1) ።

የብሉይ ኪዳን ምእመናን ብቻ ሳይሆኑ የአዲስ ኪዳን ምእመናንም ቢሆኑ ይህች ዓለም በምታፈራው መከራ ውስጥ ያልፋሉ ። ይህ እንደሚሆን ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ግልጽ አድርጎ ለተከታዮቹ አስገንዝቦአል ። “ በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ ” (ዮሐ 16:33) ።

ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን በልዩ ልዩ ችግሮች ውስጥ የሚያልፋትን በክርስቶስ ፍቅርና ርህራሄ ማጽናናት ይኖርባታል ። ቤተ ክርስቲያን ክርስቶስ በዚህ ዓለም በነበረበት ጊዜ ያሳየውን መለኮታዊ ባህሪ ለምታገለግላቸው ምእመናን ማሳየት አለባት ።

የተሰበሩትን ለመጠገን ፣ ያዘኑትን ለማጽናናት ፣ ተስፋ ለቆረጡት የተስፋን ቃል ለማሰማት ፣ ብቸኝነት ላጠቃቸው ወዳጅ /ጓደኛ ለመሆን ፣ የወደቁትን ለማንሳት ፣ የሚንገዳገዱትን ለመደገፍ

፥ የጠፋትን ለመፈለግ ፥ ያጡትን ለመርዳት የኢየሱስ ክርስቶስ ፍቅርና ርህራሄ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ በሙላት መሥራት ያስፈልጋል።

እስቲ ኢየሱስ ክርስቶስ ላገለገላቸው ሰዎች ያሳያቸውን መለኮታዊ ባህሪያት አለፍ አለፍ እያልን እንመልከት ።

“ እንዲሁም ኢየሱስ በምኩራቦቻቸው እያሰተማረ ፥ የእግዚአብሔርን መንግሥት መልካም ዜና እያበሰረ ፥ ሕዝቡን ከበሽታና ከደዌ ሁሉ እየፈወሰ ፥ በከተማዎችና በመንደሮች ሁሉ ይዘዋወር ነበር ። ሕዝቡ እረኛ እንደሌላቸው በጎች ተጨንቀውና ረዳት አጥተው ባያቸው ጊዜ ራራላቸው ” (ማቴ 9:35-36)።

“ ኢየሱስም ከጀልባው በወረድ ጊዜ ብዙ ሰዎችን አይቶ ራራላቸው ፤ በሽተኞቻቸውንም ፈወሰላቸው ። በመሸም ጊዜ ደቀመዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው ፥ ይህ ቦታ በረሃ ነው ፤ ቀኑም መሽቶአል ፤ ሕዝቡንም በአቅራቢያ ወዳሉት መንደሮች ሄደው ምግባቸውን እንዲገዙ አሰናብታቸው አሉት ። ኢየሱስ ግን እናንተ የሚበሉትን ሰጡአቸው እንጂ እነርሱ እንዲሁ ሊሄዱ አይገባም አላቸው ” (ማቴ 14:14-16)።

“ ኢየሱስ ደቀመዛሙርቱን ጠርቶ እንዲህ አላቸው ፥ ሕዝቡ ከእኔ ጋር ሶስት ቀናቸው ስለሆነና የሚበሉት ስለሌላቸው እራራላቸዋለሁ ፤ ሲሄዱ በመንገድ ዝለው እንዳይወድቁ ምንም ሳይመገቡ ላሰናብታቸው አልፈቅድም ” (ማቴ 15:32)።

“ እነርሱ ግን የዳዊት ልጅ የሆንህ ጌታ ሆይ ! እባክህ ማረን እያሉ አብዝተው ጮኹ ። ኢየሱስም ቆሞ ጠራቸውና ምን እንዳደርግላችሁ ትፈልጋላችሁ አላቸው ። እነርሱም ጌታ

ሆይ ! ዐይኖቻችን እንዲከፈቱ እንፈልጋለን አሉት ። ኢየሱስም ራራላቸውና ዐይኖቻቸውን ዳሰሰ ፤ ወዲያዉኑ ዐይኖቻቸው ተከፈቱ ፤ ኢየሱስንም ተከትሉት ” (ማቴ 20:31-34) ።

“ አንድ ለምጻም ወደ ኢየሱስ መጣና በእግሩ ስር ተንበርክኮ ብትፈቅድስ ልታነጻኝ ትችላለህ ቢል ለመነው ። ኢየሱስም ራራለትና እጁን ዘርግቶ እየዳዳሰሰው እፈቅዳለሁ ፤ ንጻ አለው ። ሰውየውም ከለምጹ ወዲያዉኑ ነጻ ” (ማር 1:40-42) ።

ከዚህ በላይ ከተጠቀሱት ጥቅሶች እንደምንመለከተው ፤

1ኛ/-ኢየሱስ ክርስቶስ በርህራሄ የተሞላ ጌታ ነበር ። አሁንም ነው ። የመለኮቱ ባህርይ ተከዮች የሆን አገልጋዮች / ተከታዮች ሁሉ በርህራሄ የተሞላን ሰዎች መሆን አለብን ።

2ኛ/-ለሰዎች ያደረገላቸዉን በጎ ነገሮች ሁሉ እንዲያደርግላቸው የገፋፋው ለሰዎች የነበርው ርህራሄው ነው ። መለኮታዊ ርህራሄ ነው የገፋፋው ። መለኮታዊ ርህራሄ ነው ያበረከተውን አገልግሎት እንዲያበረክት ያደረገው ።

በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት ለተቀደሰው የወንጌል አገልግሎት የተጠሩና ከመንፈስ ቅዱስ ጸጋን የተቀበሉ የእግዚአብሔር አገልጋዮች ሁሉ የእግዚአብሔርን ሕዝብ በርህራሄ ማገልገል ይገባቸዋል / ይገባናል ።

ለምእመናኗ እንከብካቤ የግታደርግ ቤተ ክርስቲያን ፤ ልጆችን ወልዳ ልጆችዋን በፍቅርና በርህራሄ እየተንከባከበች የግታሳደግን እናት ትመሰላለች ።

የማጽናናት አገልግሎት በእውነተኛ ፍቅርና ርህራሄ የትቀመመ መሆን አለበት ። በእውነተኛ ፍቅርና ርህራሄ የሚሰጥ አገልግሎት ፥ የተሰበረውን ሕይወት ይጠግናል ፤ የቆሰለውን ሕይወት ይፈውሳል ፤ ያዘነውን ልብ በደስታ ይሞላል ፤ የወደቀውን ያነሳል ፤ የተንገዳገደውን ይደግፋል / ያቆማል ፤ የጠፋውን ፈልጎ ያመጣል ፤ ተስፋ ለቆረጠ ተስፋን ይሰጣል ።

የማጽናናት አገልግሎት ከቤተ ክርስቲያን መድረክ ብቻ የሚሰጥ መሆን የለበትም ። የምእመናን እንክብካቤ ከቤተ ክርስቲያን መድረክም ፥ ሲያስፈልግ ደግሞ በምእመናንም ቤት መሰጠት አለበት ።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን ምእመናንና አገልጋዮች የሰጣቸው አገልግሎት የተሟላ አገልግሎት እንደ ነበር ራሱ ገልጦታል ። “ በአይሁዳውያን ሴራ ምክንያት መከራ ቢደርስብኝም እንኳ በፍጹም ትህትናና በእንባ ጌታን አገልግያለሁ ። በአደባባይም ሆነ በቤታችሁ የሚጠቅማችሁን ሁሉ ነገርሁአችሁ እንጂ ምንም ነገር አላስቀረሁባችሁም ” (የሐ.ዋ 20:19-20) ።

በተጨማሪም ይህን አሳብ ሲገልጽ ጳውሎስ እንዲህ ይላል ፤ “ ስለዚህ እያንዳንዳችሁን ሶስት ዓመት ሌሊትና ቀን እንባዩን እያፈሰስሁ እንደመከርኩአችሁ እያስታወሳችሁ ተጠንቀቁ ” (የሐ.ዋ 20:31) ።

ከዚህ በላይ ከተጠቀሱት ጥቅሶች እንደምንረዳው ከጳውሎስ የጉባኤ አገልግሎት ብዙ ጠቃሚና ወቅታዊ የሆኑ ምሳሌዎችን እንግራለን ። እስቲ እነዚህን ነጥቦች እንመልከት ።

፩ኛ/ምእመናንን በጉባኤ / ከመድረክ ያስተምር ፥ ይመክርና ያጽናና ነበር ።

፪ኛ/በጉባኤ / ከመድረክ ብቻ ሳይሆን እንደአስፈላጊነቱ በየቤታቸውም እየተዘዋወረ ያስተምር ፥ ይመክርና ያጽናና ነበር።

፫ኛ/ጳውሎስ አገልግሎቱን የሰጠው በታማኝነት ፥ በትህትና ፥ በፍቅር ፥ በእንባና በርህራሄ ነበር ።

በትህትና ፥ በፍቅር ፥ በርህራሄና በእንባ የሚሰጥ የማጽናናትና የምክር አገልግሎት የወደቀውን ያነሳል ። የተሰበረውን ይጠግናል ። የቆሰለውን ይፈውሳል ። የራቀውን ያቀርባል ። ተስፋ የቆረጠውን በተስፋ ይሞላል ።

ለዚህ ነው ሐዋርያው ጳውሎስ ከዚህ ቀጥሎ ያለውን መለኮታዊ ምክር የሚሰጠን ። “ ቅዱሳንን በሚያስፈልጋቸው እርዱ ፥ እንግዶችን ለመቀበል ትጉ ደስ ከሚላቸው ጋር ደስ ይበላችሁ ፥ ከሚያለቅሱም ጋር አልቅሱ ” (ሮሜ 12:13,15) ።

ርህራሄና ማጽናናት የእግዚአብሔር መለኮታዊ ባህርያት ናቸው ። ጳውሎስ ስለዚህ ጉዳይ ሲጽፍ እንዲህ ይላል ፤ “ የርህራሄ አባት ፥ የመጽናናትም አምላክ የሆነ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ ። እርሱ በመከራችን ሁሉ ያጽናናናል ፥ ስለዚህም እኛ ራሳችንን ከእግዚአብሔር በምንጽናናበት መጽናናት በመከራ ሁሉ ያሉትን ማጽናናት እንችላለን ” (2 ቆሮ 1:3-4) ።

ከዚህ በላይ ከተጠቀሱት ጥቅሶች ሶስት ነጥቦችን ለመጥቀስ እፈልጋለሁ ።

1ኛ/እግዚአብሔር ርህራሄ ነው ። ስለሆነም የርህራሄ ሁሉምንጭ ነው ። ከእግዚአብሔር የሚመነጨውና ከሰው የሚመጣው ርህራሄ እንድ አይደሉም ። እውነተኛ ርህራሄ ከእግዚአብሔር ባህሪይ የሚመነጭ ርህራሄ ነው ።

2ኛ/እግዚአብሔር ርህራሄ ከመሆኑ የተነሳ የልጆቹ ችግር / ሃዘን ልቡን ይነካዋል ። የልጆቹን ለቅሶ ይሰማል ። መከራቸውን ያያል (ዘጸ 3:7) ።

3ኛ/እግዚአብሔር የልጆቹን ለቅሶ ሰምቶ ዝም አይልም ። መከራቸውን አይቶ ጸጥ አይልም ። እጆቹን ዘርግቶ ይታደጋቸዋል ። ይዳስሳቸዋል ። ድምጹን አሰምቶ ያጽናናል ። አይሰለችም ። “ በመከራችን ሁሉ ያጽናናል ። ”

እኛ የእግዚአብሔር ልጆች የአምላካችንና የአባታችን የመለከቱ ባህሪ ተካፋዮች ነን (2ኛ ጥ 1:4) ። ስለሆነም እንደ አምላካችንና እንደ አባታችን የማጽናናትና የርህራሄ ዕቃዎች / መሳሪያዎች መሆን አለብን ። ርህራሄን ለብሰን “ ከእግዚአብሔር በምንጽናናበት መጽናናት በመከራ ያሉትን ሁሉ ማጽናናትና መንከባከብ ይገባናል ” (2 ቆሮ 1:4) ።

ቤተ ክርስቲያን ለምእመናኗ እንከብካቤ ማድረግ ካልቻለች ተልእኮዋ የተጓደለ ፣ አገልግሎትዋ እንካሳ ይሆናሉ ። በተለይም አገልጋዮች ይህን ታላቅ ኃላፊነት መዘንጋት የለብንም ። እግዚአብሔር በማጽናናት ጸጋ የቀባቸውንም አሰልጥኖ ማሰለፍ የቤተ ክርስቲያን

ኃላፊነት ይሆናል ። ምእመናንን በጉባኤም ፣ በቤታቸውም ፣ በሆስፒታል የሚያጽናና አገልግሎት ከሌለ ፣ ከመድረክ ቃሉን በማስተማር ብቻ መንፈሳዊ ሕይወታቸውን ለማነጽ አይችልም።

እስከ አሁን ከቤተ ክርስቲያን ተልእኮ ሁለቱን ዋና ዋና ክፍሎች ተመልክተናል ። እነዚህም ፣ ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር መመለስና የተመለሱትን ምእመናን መንፈሳዊ ሕይወት በእግዚአብሔር ቃል ማነጽ ናቸው ። በሚቀጥለው ምዕራፍ ሦስተኛውን የቤተ ክርስቲያን ተልእኮ ክፍል እንመለከታለን ። እርሱም ምእመናንን ለመንፈሳዊ አገልግሎት ማዘጋጀትና ማሰለፍ ነው ።

ምዕራፍ 6

ምእመናንን ለመንፈሳዊ አገልግሎት ማዘጋጀትና ማሰለፍ

የቤተ ክርስቲያን ተልእኮ ክፍል የሆነው ሌላው መሠረታዊ ነገሮች ምእመናንን ለመንፈሳዊ አገልግሎት ማዘጋጀትና ማሰለፍ ነው ። እግዚአብሔር ሰውን የሚጠራው ለሁለት ነገር ነው ።

1ኛ/ ለዘላለም ሕይወት ፥ 2ኛ/ ለመንፈሳዊ አገልግሎት ነው ። አምልኮ ግን የሁለቱም እንብርት ነው ።

ምእመናን እነዚህን መሠረታዊ ነገሮች እንዲያውቁና እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ እንዲኖሩ ቤተ ክርስቲያን ማስተማር አለባት።

የተሰሉንቁ ሰዎች ከሰይጣን ግዛት ወደ እግዚአብሔር መንግሥት እንደተመለሱና ለእግዚአብሔር መንግስት እንደተሰለፉ በእንደኛ ተሰሉንቁ 1:9 ተጽፎ እናገኛለን ። ይህን አሳብ ቢገልጥ ፥ ሐዋርያ ጳውሎስ እንዲህ ይላል ፥ “ሕያውና እውነተኛ

የሆነውን አምላክ ለማገልገል ከጣኦቶችም ወደ እግዚአብሔር እንዴት እንደ ተመለሳችሁ እነርሱ ራሳቸው ይመሰክራሉ ። ”

በአንደኛ መልእክቱ 2:9 ሐዋርያ ጴጥሮስ ስለ ምእመናን አገልግሎት አስፈላጊነት እንዲህ ይላል ፡ “ እናንተ ግን ከጨለማ ወደሚደነቅ ብርሃኑ የጠራችሁን የእግዚአብሔርን አስደናቂ ሥራ እንድታውጁ የተመረጠ ትውልድ ፡ የንጉሥ ካህናት ፡ እግዚአብሔር ለራሱ ያደረጋችሁ ቅዱስ ሕዝብ ናችሁ ። ”

በዚህ ጥቅስ እንደተመለከትነው ፡ 1ኛ/ ሰዎች ወደ እግዚአብሔር የሚጠሩት ለዘላለም ሕይወት መሆኑን ያሳያል ። 2ኛ/ ምእመናን በሙሉ (እያንዳንዱ አማኝ) እግዚአብሔርን እንዲያገለግል መጠራቱን ያመለክታል ። 3ኛ/እያንዳንዱ አማኝ ይህን ተገንዝቦ እግዚአብሔር በሰጠው የአገልግሎት መከሊት እንዲሰለፍ ሐዋርያ ጴጥሮስ ሲያስተምር እናያለን ። ዛሬም ምእመናን ይህን እንዲገነዘቡና ለመንፈሳዊ አገልግሎት እንዲሰለፉ ማስተማር የቤተ ክርስቲያን ተግባር ነው ።

ይህን አስመልክቶ ሐዋርያ ጳውሎስ በኤፌ 4:11-13 ግሩም የሆነ መሠረታዊ ትምህርትን ለቤተ ክርስቲያን አስተላልፎአል ። ቀደም ብለን እንደተመለከትነው ፡ ክርስቶስ ለቤተ ክርስቲያን አገልጋዮችን እንደሰጠ በኤፌ 4:11 ተጠቅሶአል ። በኤፌ 4:12-13 ባለው ክፍል እነዚህን አገልጋዮች የሰጠበትን ምክንያት ይገልጻል ።

አንዱ ምክንያት ፡ ከዚህ ቀደም ብለን እንደተመለከትነው ፡ የምእመናንን መንፈሳዊ ሕይወት ለማነጽ ነው ። ሁለተኛው ምክንያት ምእመናንን ለመንፈሳዊ አገልግሎት ማዘጋጀትና ማሰለፍ

ነው ። ለምሳሌ ፡- “እነርሱም አንዳንዶች ሐዋርያት ፡ አንዳንዶች ነቢያት ፡ አንዳንዶች የወንጌል ሰባኪዎች ፡ አንዳንዶች የምእመናን እረኞች ፡ አንዳንዶች አስተማሪዎች እንዲሆኑ ስጦታዎችን ሰጠ ። ይህንንም ያደረገው የክርስቶስ አካል የሆነችው ቤተ ክርስቲያን እንድትታነጽ ምእመናንን ለክርስቲያናዊ አገልግሎት ለማዘጋጀት ነው ” ይላል (ኤፌ 4:11-12) ።

በእነዚህ ጥቅሶች እንደተገለጠው ፡ ቤተ ክርስቲያን ወደ ጌታ የተመለሱትን ሰዎች ወይም ምእመናን መንፈሳዊ ሕይወታቸውን ማነጽ ብቻ ሳይሆን ፡ ምእመናንን ለመንፈሳዊ አገልግሎት ማዘጋጀትና ማሰለፍ እንዳለባት በግልጽ እናያለን ።

ሐዋርያ ጳውሎስ ጢዋቴዎስን ለመንፈሳዊ አገልግሎት እንዳዘጋጀውና ለአገልግሎት እንዳሰለፈው በ 2ኛ ጢዋ 2:1-2 ገልጦለታል ። ከዚህም በላይ ጢዋቴዎስና እርሱ የሚያገለግላት ቤተ ክርስቲያን በዚህ መሠረት ሌሎች ምእመናንን ለመንፈሳዊ አገልግሎት ማዘጋጀትና ማሰለፍ እንዳለባቸው ጢዋቴዎስን በጥብቅ ያሳስበዋል ። ለምሳሌ ፡- “ በብዙ ምስክሮች ፊት ከእኔ የተማርከውን ትምህርት ሌሎችን ለማስተማር ችሎታ ላላቸውና ለታመኑ ሰዎች አስተላልፍ ” ይላል (2ኛ ጢዋ 2:2) ።

ከነፍስ ደህንነት አንጻር ስንመለከት ምእመናን ሁሉ በእግዚአብሔር ፊት እኩል ናቸው ። ይህም ማለት ፡- የሐዋርያ ጳውሎስ ደህንነት ከእኔ ደህንነት በምንም አይነት አይበልጥም ። እርሱን ለማዳን ክርስቶስ መሞት እንደነበረት ሁሉ እኔንም ለማዳን ክርስቶስ መሞት ነበረበት ። ጳውሎስ በእምነት ብቻ እንደዳነ ሁሉ እኔም በእምነት ብቻ ድኛለሁ ። እርሱ የዘላለም ሕይወት እንዳለው ሁሉ እኔም የዘላለም ሕይወት አለኝ ።

ሐዋርያ ጳውሎስ ራሱ ይህን ትምህርት ሲያስተምር እንዲህ በማለት ጽፎአል ፤ “ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ባላችሁ ሕብረት በእምነት አማካይነት ሁላችሁም የእግዚአብሔር ልጆች ናችሁ ። ምክንያቱም በጥምቀት ከክርስቶስ ጋር አንድ የሆናችሁ ሁሉ ክርስቶስን ለብላችኋል ። ሁላችሁም በኢየሱስ ክርስቶስ አንድ ስለሆናችሁ በአይሁዳዊና በግሪካዊ ፣ በአገልጋይና በጌታ ፣ በወንድና በሴት መካከል ምንም ልዩነት የለም ። እንግዲህ የክርስቶስ ከሆናችሁ ፣ የአብርሃም ዘር ናችሁ ፣ በተስፋውም ቃል መሠረት ወራሾች ናችሁ ። ” (ገላ 3:26-29) ።

ከዚህ በላይ የተጠቀሱት ጥቅሶች ግልጽ ባለ ሁኔታ ፣ ምእመናን ሁሉ የእግዚአብሔር ልጆች መሆናቸዉንና አንዱ አማኝ ከሌላው አማኝ እንደማይበልጥ ያሳያሉ ።

ይሁን እንጂ የአገልግሎት ሃላፊነት አንድ አይደለም ። እግዚአብሔር ምእመናንን ለመንፈሳዊ አገልግሎት ሲያስልፍ የተለያዩ ሐላፊነቶችን ይሰጣቸዋል ። ከዚህ ቀጥሎ ያለዉን የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል ልብ ብለን ብንመለከት ይህን ለመረዳት እንችላለን ።

“ በአንዱ አካላችን ብዙ ክፍሎች አሉ ፣ እያንዳንዱም የአካል ክፍል የተለየ ሥራ አለው ። እንዲሁም እኛ ብዙዎች ሆነን ሳለን በክርስቶስ አንድ አካል ነን ። የአንዱ አካል ክፍሎች እንደመሆናችንም መጠን እርስ በእርሳችን ተገጣጥመናል ። ስለዚህ እግዚአብሔር በጸጋው የሰጠንን ልዩ ልዩ ስጦታ በሥራ ላይ እናውል ፤ ሥጦታችን የትንቢት ቃል መናገር ከሆነ ፣ በእምነታችን መጠን የእግዚአብሔርን ቃል እንናገር ። ሥጦታችን ሌሎችን

ማገልገል ከሆነ ፡ በትጋት እናገልግል ፤ ስጦታችን ማስተማር ከሆነ ፡ በሚገባ እናስተምር ፤ ስጦታችን መምከር ከሆነ ፡ እንምከር ፤ ስጦታችን ማስተዳደር ከሆነ ፡ በትጋት እናስተዳድር ፡ ስጦታችን ምህረት ማድረግ ከሆነ ፡ በደስታ ምህረት እናድርግ ” (ሮሜ 12:4-8) ።

ከዚህ በላይ የተጠቀሰው የሐዋርያ ጳውሎስ ትምህርት እንደሚያሳየን ክርስቲያኖች የአንድ አካል ክፍሎች ነን ። አብረን ለዘላለም ህይወትና ለአገልግሎት የተጠራን ነን ። ነገር ግን ምንም እንኳን የአንድ አካል ክፍሎች ብንሆንም ፡ “ እያንዳንዱ የአካል ክፍል የተለየ ” አገልግሎት አለው ። “ ስለዚህ እግዚአብሔር በጸጋው የሰጠንን ልዩ ልዩ ስጦታ በሥራ ላይ እናውል ” ሲል ጳውሎስ ያስተምረናል (ሮሜ 12:6) ።

ስለዚህ ሁሉም እንደየስጦታውና እንደየጥሪው በመንፈሳዊ አገልግሎት እንዲሰለፍ የጌታችን ፈቃድና ጥሪ ነው ። አማኝ ሁሉ የጸጋ ስጦታ አለው ። ስጦታዎቹ የተለያዩ ናቸው ። ስለሆነም በተሰጠን ስጦታና በተጠራንበት መስመር መሰለፍ የቤተ ክርስቲያንን አገልግሎት የተሟላ ያደርገዋል ።

ሐዋርያ ጳውሎስ ይህን እውነት ሲያስገነዝብን እንዲህ ይላል ፡ “ ነገር ግን ሁሉም ሐዋርያት አይደሉም ፤ ሁሉም መምህራን አይደሉም ፤ ሁሉም ተአምራትን የሚያደርጉ አይደሉም ፤ ሁሉም የመፈወስ ስጦታ የላቸውም ፤ ሁሉም በአዲስ ቋንቋ የመናገር ስጦታ የላቸውም ፤ ሁሉም በአዲስ ቋንቋ የተነገረውን የመተርጎም ችሎታ የላቸውም ” (1ቆሮ 12:29-31) ።

ቤተ ክርስቲያን ምእመናንን ለመንፈሳዊ አገልግሎት

እያሰለጠነች / እያዘጋጀች ካላሰለፈች ብዙ ችግሮች ይፈጠራሉ ። ሊፈጠሩ ከሚችሉት ችግሮች መካከል አንዳንዶቹን ከዚህ ቀጥሎ ልጥቀሳቸው።

1ኛ/ምእመናን ለአገልግሎት ካልተሰለፉ የወንጌል አገልግሎት በሚገባ ሁኔታ ሊሰፋፋ አይችልም ። የቤተ ክርስቲያን ተልእኮ አንዱ ክፍል ሰዎችን ወደ ጌታ መመለስ ነው ብለናል ። ነገር ግን ምእመናን ለዚህ አገልግሎት ታጥቀው ካልተሰለፉ ይህ ተልእኮ አጥጋቢ በሆነ ሁኔታ ሊከናወን አይችልም ።

2ኛ/ቤተ ክርስቲያን ከምእመናን መካከል እግዚአብሔር ለአገልግሎት የቀባቸውን ለዚህ ለተጠሩበት አገልግሎት ካዘጋጀችና ካላሰለፈች ፥ ወደ ቤተ ክርስቲያን እየመጡ ኢየሱስ ክርስቶስን የሚቀበሉትን አዳዲስ አማኞች የጉባኤው አካል ሆነው በቤተክርስቲያን ውስጥ እንዲቀሩ ለማድረግ አትችልም ።

እነዚህን አዳዲስ አማኞች ወዲያውኑ ወስደው የደህንነትን ትምህርት በማስተማር የጀመሩትን መንፈሳዊ ጉዞ እንዴት መጓዝ እንዳለባቸውና ሕይወታቸውን እንዴት መምራት እንዳለባቸው ካልረዱዋቸውና የጉባኤው / የቤተ ክርስቲያን አባል እንዲሆኑ ካላደረጉአቸው በስተቀር የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት አንካሳ አገልግሎት ይሆናል ።

በየሳምንቱ ጌታን ለመቀበል እጆቻቸውን የሚያሳዩ ሰዎች ቁጥርና ቋሚ አማኞች ሆነው በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ጸንተው የሚቀሩ ሰዎች ቁጥር ተመጣጣኝ አይሆንም ። ይህ ሲሆን “ ሰዎች በፊት ለፊት በር ገብተው በጓር በር ይወጣሉ ” እንደሚባለው ፥ የቤተ ክርስቲያን አገልግሎት በየሳምንቱ እጆችን መቁጠር

ብቻ ሆኖ ይቀራል ።

3ኛ/ቤተ ክርስቲያን ምእመናንን ለመንፈሳዊ አገልግሎት አዘጋጅታ ካላሰለፈች ፣ የምእመናን መንፈሳዊ ሕይወት ሊታነጽ አይችልም ። ምእመናን በመንፈሳዊ ሕይወታቸው ካልታነጹ ሁል ጊዜ ሕፃናት ሆነው ይቀራሉ ። መንፈሳዊ ሕይወታቸው ጥልቀት የሌለው ፣ በስህተት ትምህርት በቀላሉ የሚወስዱ ፣ በችግር ጊዜ በቶሎ የሚወድቁና በቤታቸውም ሆነ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ኃላፊነት መዉሰድ የማይችሉ ይሆናሉ ።

4ኛ/ቤተ ክርስቲያን ምእመናንን ለመንፈሳዊ አገልግሎት አዘጋጅታ ካላሰለፈች በአገልግሎት ላይ ያሉት አገልጋዮች ትልቅ ውጥረት ውስጥ ይገባሉ ። ምክንያቱም አገልጋዮቹ ጥቂት ሲሆኑ አገልግሎቱን ሰፊ ከመሆኑ የተነሳ መስጠት ያለባቸዉን አገልግሎቶች ሁሉ ለመስጠት አይችሉም ።

በአገልግሎት ላይ ያሉት አገልጋዮች ጊዜም እንኳ ሲኖራቸው ፣ ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታዎች የሚያስፈልጉዋቸዉን የቤተ ክርስቲያን አገልግሎቶች በተሟላ ሁኔታ ለመስጠት አይችሉም ። ምክንያቱም አንድ አገልጋይ ሁሉንም የጸጋ ስጦታዎች ሊኖሩት አይችሉም ። ስጦታዎቹ የተወሰኑ እንደመሆናቸው መጠን የአገልግሎቱም መድረኮች የተወሰኑ ይሆናሉ ።

ከዚህ የተነሳ አገልጋዮች ውጥረት ውስጥ ይገባሉ ። የሕሊና ወቀሳም ያስቸግራቸዋል ። የሰይጣን ክስ አእምሮአቸውን ይደበድባል ። አገልግሎት በደስታ መንፈስ የሚሰጥ መሆኑ ቀርቶ ሸክምና የግዴታ ጉዳይ እየሆነ ይሄዳል ።

በዚህ ዓይነት ውጥረት የሚሰጠው አገልግሎት በአገልጋዮች መንፈሳዊ ሕይወት ላይ ፣ በቤተሰባቸው ሕይወት ላይና በትዳራቸው ላይ አሳዛኝ ቀጪስን ያመጣል ። በተጨማሪም ይህ የዉጥረት አገልግሎት አገልጋዮች በቂ ጊዜ አግኝተው የእግዚአብሔርን ቃል በጥምና በማጥናትና በጸሎት በመትጋት ሕይወታቸውንና አገልግሎታቸውን እንዳያዳብሩ ያደርጋቸዋል ።

5ኛ/እግዚአብሔር ለልዩ ልዩ አገልግሎት የቀባቸው ምእመናን ስልጠና ተሰጥቶባቸው እንደ ስጦታቸው መጠን ለአገልግሎት ካልተሰለፉ በእነዚህ ጥሪ ባላቸው ምእመናን ሕይወት ውስጥ ደስ የማያሰኙ ነገሮች ሊፈጠሩ ይችላሉ ። ሊፈጠሩ ከሚችሉት ነገሮች ጥቂቶቹን ልጥቀስ ።

አንደኛ ፡- በአገልግሎት ላይ ባሉት አገልጋዮች ላይ ጥላቻ እንዲያደርግባቸው ሊያደርግ ይችላል ። ሁለተኛ ፡- መነጫነጭንና ማጉረምረምን በሕይወታቸው ሊያመጣ ይችላል ። ሦስተኛ ፡- የማመጽንና የእንቢተኝነትን መንፈስ በሕይወታቸው ሊፈጥር ይችላል ። አራተኛ ፡- የቤተ ክርስቲያንን አገልግሎት በሚጎዳ ፣ ሕብረትን በሚከፋፍል ፣ ሕይወታቸውን በሚያቃውስ ፣ የወደፊቱን የአገልግሎት እድላቸውን በሚያበላሽና በውጭም ነቀፋን በእግዚአብሔር ስምና ሕዝብ ላይ በሚያስከትል ሁኔታ በራሳቸው አገልግሎት እንዲጀምሩ ሊገፋፋቸው ይችላል ።

ከሁሉም በላይ ፡ ነፍሳት እንዲድኑበት ፣ ምእመናን እንዲታነጹ በትና ሌሎች አገልጋዮችም የአገልግሎት ጾታቸውን በበለጠ እንዲያሳድጉበት እግዚአብሔር ለቤቱ የሰጠው ልዩ ልዩ የጸጋ ስጦታዎች አገልግሎት ላይ ሳይዉሉ እንዲያው በከንቱ ተቀብረው ይቀራሉ ። ይህ እግዚአብሔርን አያስደስተዉም ።

እዚህ ላይ በጣም የጠበቀ ማሳሰቢያ ለመስጠት እፈልጋለሁ ። “ቤተ ክርስቲያን በአገልግሎት አሳሰለፈችኝም ” በማለት ከዚህ በላይ በተጠቀሱት ጎጂና ክርስቲያናዊ ባልሆኑ ነገሮች ውስጥ ራስን ማስገባት እጅግ በጣም አደገኛ ይሆናል ። ስለዚህ እያንዳንዱ አማኝ ከነዚህ ነገሮች ራሱን መጠበቅ አለበት ።

አመጸኝነት ፥ እንቢተኝነት ፥ ምሬት ፥ ሕብረትን መከፋፈል ፥ የእግዚአብሔርን ስምና ሕዝብ በውጭ ሰዎች ማሰደብ ፥ የቅዱሳንን መንፈስ ማሳዘን ከእግዚአብሔር መንፈስ አይደለም ። የራስን ሕይወት በእነዚህ ነገሮች ማስመረዝ ወደ ጥፋት ያደርሳል ። ራስንም ለሰይጣን ማጋለጥ ይሆናል ። ስለዚህ መጠንቀቅ ነው!

እንግዲህ ከዚህ በላይ እንደተመለከትነው ከቤተ ክርስቲያን ተልእኮ ዋና ዋናዎቹ ክፍሎች አንዱ ምእመናን የጸጋ ስጦታቸውን እንዲለዩና እንዲያዳብሩ ማዘጋጀት ነው ። ከዚሁ ጋር የተያያዘው ነገር ደግሞ ቤተ ክርስቲያን እነዚህን ምእመናን ለአገልግሎት ካዘጋጃች በኋላ እያንዳንዱን አማኝ እንደ ስጦታውና እንደ ፈጣሪው ፈቃድ ለመንፈሳዊ አገልግሎት ማሳለፍ ነው ።

ምዕራፍ 7

እግዚአብሔርን በእውነትና በመንፈስ ማምለክ

ቀደም ብዬ ባላየሁት ስዕላዊ መግለጫ መሠረት ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር የመመለስ ፡ የምእመናንን መንፈሳዊ ሕይወት የማነጽ ፡ ምእመናንን ለመንፈሳዊ አገልግሎት የማዘጋጀትና የማሳለፍ እንብርት የሆነው ሕያው እግዚአብሔርን በእውነትና በመንፈስ ማምለክ ነው ።

1ኛ/ ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር መመለስ እግዚአብሔርን በእውነትና በመንፈስ በማምለክ ላይ ካልተመሠረተ መልካም ውጤት ያለውና እግዚአብሔርን የሚያስከብር አገልግሎት ነው አያሰኝም።

2ኛ/ የምእመናንን መንፈሳዊ ሕይወት ማነጽ ፡ እግዚአብሔርን በእውነትና በመንፈስ በማምለክ ላይ ካልተመሰረተ ብዙ በረከት የለዉም ።

3ኛ/ እንዲሁም ምእመናንን ለመንፈሳዊ አገልግሎት ማሰለፍ እግዚአብሔርን በእውነትና በመንፈስ በማምለክ ላይ ካልተመሠረተ አገልግሎት መንፈሳዊ አገልግሎት ነው ለማለት ያስቸግራል ።

እግዚአብሔርን በግለሰብ ደረጃና በቤተ ክርስቲያን ወይም በጉባኤ ደረጃ እናመልካለን ።

በእብራውያን ቋንቋ ፡ “ እግዚአብሔርን ማምለክ ” የሚለው ቃል “ እግዚአብሔርን ማገልገል ” የሚለውን ትርጉም ይሰጣል ። ስለዚህ በአንድ ቦታ “ እግዚአብሔርን ማምለክ የሚለውን ቃል በሌላ ቦታ “ እግዚአብሔርን ማገልገል ” ብለው ይተረጉሙታል።

ለምሳሌ ፡- በዘጸ 4:23 “ ልጄ (እሥራኤል) እኔን ማምለክ ይችል ዘንድ እንድትለቀው ነገርሁህ ” ተብሎ የተነገረውን ቃል በዘጸ 8:1 ደግሞ “ ያገለግለኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ ” ይለዋል።

ሰፋ ባለ አነጋገር ፡- በመልካም ሕሊናና በንጹህ ልብ ለእግዚአብሔር የቀረበው አገልግሎት እንደ አምልኮት ይቆጠራል ስለዚህ “ ያመልከኝ ዘንድ ” ተብሎ ቢተረጎምም አሳቡ ያው ስለሆነ ሁለቱም አተረጓጎም ልክ ናቸው ።

ሕያው እግዚአብሔርን በእውነትና በመንፈስ ማምለክ በሚለው ርእስ ሥር ፡- “ ማምለክ ” የሚለውን ቃል ጠበብ አድርገን የወሰድነው እንደሆነ “ እግዚአብሔርን ማምለክ ” የሚለው ቃል የሚከተሉትን አራት ፍሬ ነገሮች ያካትታል ።

1ኛ/ የእግዚአብሔርን ቃል ማንበብ ወይም መስማት

2ኛ/ እግዚአብሔርን ማወደስ

3ኛ/ እግዚአብሔርን ማመስገን

4ኛ/ ወደ እግዚአብሔር መጸለይ

ከዚህ ቀጥሎ እነዚህን አራት ፍሬ ነገሮች በመጠኑ ዘርዝረን እንመልከት ።

1ኛ/ የእግዚአብሔርን ቃል ማንበብ ወይም መስማት

ከአራቱ የአምልኮ ክፍሎች አንዱ የእግዚአብሔርን ቃል ማንበብ ወይም መስማት ነው ። በግለሰብ ደረጃና በቤተሰብ ደረጃ በሚደረገው አምልኮ ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል ይነበባል ። በቤተ ክርስቲያን ወይም በጉባኤ በሚደረገው የአምልኮ ጊዜ የእግዚአብሔር ቃል በንባብም መልክ ሊቀርብ ይችላል ።

በግለሰብ ደረጃና በቤተሰብ ደረጃ በሚደረገው አምልኮ የቃሉ ንባብ ቢቀድም መልካም ይሆናል ። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል አስቀድሞ ሲነበብ ያ ቃል እግዚአብሔርን ወደ ማወደስ ፣ ወደ ማመስገንና ወደ ጸሎት የሰጧን መንፈስ ይመራል ።

ቃሉ የእግዚአብሔርን ማንነትና የሰውን ማንነት ሲያሳየን እግዚአብሔርን እንደሚገባን ለማምለክ ይረዳናል ። ሰው በእውነትና በመንፈስ ሕያው እግዚአብሔርን ለማምለክ የሚችለው የእግዚአብሔርን ማንነትና የሰውን ማንነት በሚገባ ሲረዳ ነው ።

የእግዚአብሔር ቃል መንፈሳዊ አይናችንን ሲከፍት ፣ ውስጣዊ ልባችንን ሲመረምር ፣ ልባችንን በመለኮታዊ እሳት

ሲያቀጣጥልና የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ባሕርይ ሲያሳየን በእውነትና በመንፈስ ማምለክ እንጀምራለን ።

ስለዚህ የእግዚአብሔርን ቃል ማንበብ ከአራቱ የእምልኮ ክፍሎች አንዱ ነው ።

2ኛ/ እግዚአብሔርን ማወደስ ፡-

እግዚአብሔርን ማወደስ የእምልኮ ክፍል ነው ። ማወደስ ማለት ፡- ከፍ ከፍ ማድረግ ፣ ማዋገስ ፣ እጅግ በጣም ማክበር ማለት ነው ። ማወደስ ጸሎት ወይም ልመና አይደለም ። ማወደስ ራሱን የቻለ የእምልኮ ክፍል ነው ። እግዚአብሔርን የምናወድሰው ስለ ማንነቱ ነው ።

እግዚአብሔርን ስናወድሰው የመለኮት ባሕርይውን እያሰብን ነው ። ለምሳሌ ፡- በእግዚአብሔር ፊት ለእምልኮ ስንቀርብ ፈጣሪነቱን ፣ ታላቅነቱን ፣ ገዢነቱን ፣ ፈራጅነቱን ፣ አዳኝነቱን ፣ ጻድቅነቱን ፣ ሁሉን ቻይ መሆኑን ፣ ሁሉን አዋቂ መሆኑን ፣ በሁሉ ቦታ መገኘቱንና እነዚህን የመሳሰሉትን አስደናቂ የሆኑትን ባሕርያት እናስባለን ።

በዚህ አንጻር ደግሞ የራሳችንን ኢምንትነት እንገነዘባለን ። በመጽሐፍ ቅዱስ አንዳንድ ጥቅሶች ብንመለከት የበለጠ አሳቡን ግልጽ ያደርጉልናል ።

“ ኑ በእግሩ ሥር ወድቀን እንስገድለት ፣ ፈጣሪያችን በሆነው በእግዚአብሔር ፊት እንንበርከክ ። እርሱ አምላካችን ነው ፤እኛም መንጋዎቹ ነን ” (መዝ 95:6) ።

“ ...ሁሉን የምትችል እግዚአብሔር ሆይ አንተ የምድር ሁሉ ገዥ ነህ ፤ ከአማልክት ሁሉ ይልቅ ከፍ ያልህ ነህ ” (መዝ 97:9) ።

“ ...ሁሉን የምትችል ጌታ አምላክ ሆይ ! ሥራህ ታላቅና አስደናቂ ነው ፤ የሕዝቦችህ ንጉሥ ሆይ መንገድህ ትክክልና እውነት ነው ፤ ጌታ ሆይ ! አንተን የማይፈራና ልምህን የማያከብር ማን ነው ? ምክንያቱም ቅዱስ አንተ ብቻ ነህ ፤ የእውነት ፍርድህ ስለተገለጠ ፤ ሕዝቦችህ ሁሉ መጥተው በፊትህ ይሰግዳሉ ” (ራዕ 15:3-4) ።

“ ሀያ አራቱ ሽማግሌዎች ዘላለም በሚኖረው ፡ በዙፋኑ ላይ በተቀመጠው ፊት በግንባራቸው ተደፍተው ይሰግዳሉ ፡ አክሊሎቻቸውንም በዙፋኑ ፊት አኑረው ፡ ጌታችንና አምላካችን ሆይ ! ሁሉን ነገር ሰለፈጠርህ ፤ ሁሉም ነገር የተፈጠረውና መሆንን ያገኘው በአንተ ፈቃድ ስለሆነ ክብርና ውዳሴ ኃይልም መቀበል የተገባህ ነህ ፡ ይሉ ነበር ” (ራዕ 4:10-11) ።

ከዚህ በላይ የተጠቀሱት ጥቅሶች እግዚአብሔርን ስለ ማንነቱ ብቻ ማወደስ እንዴት እንደሆነ ያሳያሉ ። ሰው በፈጣሪው ፊት ይህንን በመሰለ ሁኔታ ቀርቦ አምላኩን ከፍ ከፍ ሲያደርግ አምልኮ ማድረጉ ነው ። ስለዚህ ለእግዚአብሔር የሚቀርበው ውዳሴ የአምልኮ ክፍል ነው ።

3ኛ/ እግዚአብሔርን ማመስገን

እግዚአብሔርን ማመስገን ከአራቱ የአምልኮ ክፍሎች አንዱ ነው ። እግዚአብሔርን የምናወድሰው ስለ ማንነቱ ነው ብለናል ። እግዚአብሔርን የምናመስግነው ስለ ማንነቱ ሳይሆን ስላደረገልን መልካም ነገሮች ነው ። የምስጋናና የውዳሴ ልዩነት ይህ ነው።

ምስጋና ለእግዚአብሔር የምናቀርበው እርሱ ስላደረገልን መልካም ነገሮች መሆኑን የሚያሳዩንን ጥቅሶች ለምሳሌ ያህል ከዚህ ቀጥሎ እንመልከት ።

“ አምላኬ ሆይ ! ስላዳንከኝና ጠላቶቼ በእኔ ላይ እንዲደሰቱ ስላላደረግህ አመስግንሃለሁ ” (መዝ 30:1) ።

“ አንተ ሃዘኔን ወደ ደስታ ለወጥህልኝ ፤

ትካዜዬን ከእኔ አስወገድክልኝ ፤

በደስታም ሞላኸኝ ።

ስለዚህ ዝም አልልም ፤

ለአንተ የምስጋና መዝሙር አቀርባለሁ ።

እግዚአብሔር ሆይ ! አንተ አምላኬ ነህ ፤

ስለዚህ ለዘላለም አመስግንሃለሁ ”

(መዝ 30:11-12) ።

“ነገር ግን እኛን ዘወትር በክርስቶስ ድል አድራጊዎች አድርጎ ለሚመራን መልካም መልካ እንዳለው ሽቶ ስለ ክርስቶስ ያለንን እውቀት በየስፍራው ሁሉ እንድናደርስ ለሚያደርገን አምላክ ምስጋና ይሁን ” (2ቆሮ 2:14) ።

“ እንግዲህ እኛ የማትናወጠውን መንግሥት ስለምንወርስ እግዚአብሔርን እናመስግናለን ” (ዕብ 12:28) ።

ከዚህ በላይ የተጠቀሱት ጥቅሶች ፡ ምስጋና ለእግዚአብሔር የምናቀርበው እርሱ ስላደረገልን መልካም ነገሮች መሆኑን ያመለክታሉ ። ምስጋናም ውዳሴም በዝማሬም መልክ ሊቀርቡ ይችላሉ ። ከዚህ በላይ እንደተመለከትነው ምስጋና ከአምልኮ ክፍል አንዱ ነው ።

4ኛ/ ወደ እግዚአብሔር መጸለይ

ጸሎትን በአምልኮት ክፍል መመደብ ትክክል መስሎ የማይታያቸው ሰዎች ሊኖሩ ይችላሉ ። የእግዚአብሔርን ማንነትና የሰውን ማንነት በሚገባ ብንገነዘብ ጸሎት የአምልኮት ክፍል መሆኑን ለማየት አያስቸግርም ።

ምክንያቱም ሰው ወደ እግዚአብሔር ሲጸልይ የእግዚአብሔርን መለኮታዊ ባህሪያት ያሳያል ። ይህም ማለት እግዚአብሔር የፍጥረት ሁሉ ፈጣሪ ፡ የኃያላን ሁሉ ኃያል ፡ የገዥዎች ሁሉ ገዥ ፡ ሁሉን አዋቂ ፡ ሁሉን ነገር ማደረግ የሚችል (ከኃጢአት በቀር) ፡ በእንድ ጊዜ በሁሉም ቦታዎች የሚገኝ ፡ ሰው ማስወገድ ወይም ማስገኘት የማይቻለውን ለማስወገድ ወይም ለማስገኘት የሚችል መሆኑን ያሳያል ።

በእግዚአብሔር ዙፋን ፊት በትህትና በመቅረብ ፡ በንስሐ ፡ በምልጃና በጸሎት የእግዚአብሔርን ፍቅር ፡ ምህረት ፡ ይቅርታ ፡ ቸርነትና ርህራሄ ይጠይቃል ። እነዚህን ሁሉ ሲጠይቅ በሰው ልጅ ማንነት ላይ በመመስረት ሳይሆን በእግዚአብሔር ማንነት ላይ በመመስረት ነው ።

ስለዚህ ጸሎት የአምልኮ ክፍል ነው ። ጸሎት ልመና ነው ። ጸሎት መጠየቅ ነው ። የአምልኮት ጸሎት በሶስት ክፍል ይከፈላል ።

ሀ/ ስለራስ ኃጢአት ይቅርታን መጠየቅ

እውነተኛ ጸሎት በንስሐ ይጀምራል ። ነቢዩ ኢሳያስ በቅድስና ፥ በግርማ የተሞላውን ልዑል እግዚአብሔርን በታላቁ ዙፋን ላይ ተቀምጦ መላእክት በታላቅ አክብሮት ሲያገለግሉት ባየ ጊዜ የራሱንም ኃጢአተኝነት ተገነዘበ ። ይህ ግንዛቤ ወደ ንስሐ መራው ።

“ እኔም እነሆ ከንፈሮቼ በረከሱበት ሕዝብ መካከል የምኖር ፥ ከንፈሮቼ የረከሱብኝ ሰው ነኝ ፥ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔርን በዐይኖቼ አይቻለሁና መጥፋቴ ስለሆነ ወዮልኝ አልሁ ” (ኢሳ 6:5) ።

ንጉሡ ዳዊት ኃጢአተኝነቱን በተገነዘበ ጊዜ የኃጢአት ይቅርታ ለማግኘት እንዲህ ሲል ወደ እግዚአብሔር ጸለየ ።

“ አምላክ ሆይ ! ስለ ዘላለማዊ ፍቅርህ ይቅር በለኝ ፤ ስለ ታላቁም ምህረትም ኃጢአቴን ደምስስልኝ ። በደሌን ሁሉ አጥበህ አስወግድልኝ ፤ ከኃጢአቴም አንጻኝ ። እኔ ስህተቴን አውቃለሁ የኃጢአቴንም ብዛት ዘወትር እገነዘባለሁ ” (መዝ 51:1-3) ።

ለ/ ለራስ ሕይወትና ጉዳይ ልመና ማቅረብ

በዚህ ጸሎት ውስጥ አንድ ሰው ከእግዚአብሔር የሚያስፈልጉትን እርዳታዎች ሁሉ ለማጠቃለል ይችላል ። ዝርዝሩ ብዙ ነው ። ለምሳሌ ፡- ስለ ግል መንፈሳዊ ሕይወት ፣ ስለ ጤና ፣ ስለ ገንዘብ ፣ ስለ ትዳር ፣ ስለ አገልግሎት ፣ ስለ ሥራ ፣ ስለ ቤተሰብ ወዘተ ።

ሐ/ ስለ ሌሎች ሰዎች መማለድ

ይህ የጸሎት ክፍል ሰፋ ያለ ነው ።

1ኛ/ ለልዩ ልዩ ሰዎች እንጸልያለን ። ግለ ሰብን ፣ ቤተሰብን ፣ ቤተ ክርስቲያናችን ፣ ሕብረተሰብን ፣ ልዩ ልዩ ድርጅቶችን ፣ አገርን ፣ የዓለም አገሮችን ያጠቃልላል ።

2ኛ/ የሚጸለዩባቸውም ጉዳዮች እጅግ ብዙ ናቸው ። ለምሳሌ ፡- ስለ ነፍሳት መዳን ፣ ስለ ፖለቲካ ፣ ስለ ኢኮኖሚ ፣ ስለ ጤና ፣ ስለ ሰላም ፣ ስለ ዝናብ ወዘተ (1ጢሞ 2:1-4) ።

እግዚአብሔርን ማምለክ በአራት ክፍሎች ይከፈላል ብለናል ። እነዚህም የእግዚአብሔርን ቃል ማንበብ ፣ እግዚአብሔርን ማወደስ ፣ እግዚአብሔርን ማመስገንና ወደ እግዚአብሔር መጸለይ ናቸው ።

ከእነዚህም መካከል እግዚአብሔርን ማወደስና እግዚአብሔርን ማመስገን ለዘላለም ጸንተው የሚኖሩ ናቸው ። በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ ደም ከነገድና ከቋንቋ የተዋጁት ፣ የንጉሥ ካህናትና ቅዱስ ሕዝብ የሆኑት ሁሉ በተቀደሰው የእግዚአብሔር ዙፋን

ፊት ለዘላለም ሲያወድሱትና ሲያመሰግኑት ይኖራሉ ! ከዚህ
እድል ፈንታ ተካፋዮች የሆኑ የተባረኩ ናቸው

ምዕራፍ 8

ችግረኞችን መርዳት

ምንም እንኳን ከዋነኞቹ መሠረታዊ የቤተ ክርስቲያን የተልእኮ ክፍሎች አንዱ ባይሆንም ፣ ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር ከመመለስና የምእመናንን መንፈሳዊ ሕይወት ከማነጽ ጋር የተያያዘ አንድ መዘንጋት የሌለብን ነገር አለ ። ይህም ጉዳይ ችግረኞችን መርዳት ነው ።

ችግረኞችን ስለ መርዳት ሁለት የተዛቡ አመለካከቶች አሉ ። አንዱ አመለካከት ፣ ችግረኞችን መርዳት ላይ ብቻ ያተኩራል ። ሌላው አመለካከት ደግሞ ችግረኞችን መርዳት ምንም መንፈሳዊነት እንደሌለው በመቁጠር የነፍሳት ደህንነት ላይ ብቻ ያተኩራል ።

በጠቅላላው የቤተ ክርስቲያን ተልእኮ ችግረኞችን መርዳት ብቻ ፣ ወይም ይበልጡን ችግረኞችን መርዳት እንደሆነ የሚያስመስሉ ሰዎች እጅግ በጣም ተሳስተዋል ። ሐዋርያ ጳውሎስ ክርስቶስ

የሞተበትን ዋና አላማ ሲገልጥ እንዲህ ይላል ፡ “ እኔ የተቀበልኩትን ፡ መጀመሪያ ደረጃ ያለውን ነገር ለእናንተ አስተላለፍሁላችሁ ፤ ያስተላለፍሁላችሁም ነገር በቅዱሳት መጻሕፍት እንደተጻፈው ክርስቶስ ስለ ኃጢአታችን ሞተ” (1ቆሮ 15:3) ።

ስለዚህ ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር መመለስ ችግሮችን ከመርዳት ቅድሚያ የሚሰጠው ጉዳይ መሆኑን መገንዘብ አለብን ። ይሁን እንጂ ችግሮችን መርዳት መንፈሳዊነት የሌለው ነገር አድርገን ማየት ስህተት ይሆንብናል ። ምክንያቱም ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ ችግሮችን መርዳት የርሱ ፈቃድ መሆኑንና መንፈሳዊነት ያለው አገልግሎት እንደሆነ ግልጽ ባለ ሁኔታ በማቴ 25 :31-40 ገልጦታል ።

“ ቀጥሎም ኢየሱስ እንዲህ አለ ፡ የሰው ልጅ በመላእክት ሁሉ ታጅቦ በክብር ሲመጣ በክብር ዙፋኑ ላይ ይቀመጣል ፤ ሕዝቦች ሁሉ በፊቱ ይሰበሰባሉ ፤ እረኛ በጎችን ከፍየሎች እንደሚለይ እርሱም ሕዝቦችን ይለያል።

በጎቹን በቀኙ ፡ ፍየሎቹን በግራው ያቆማቸዋል ። በዚያን ጊዜ ንጉሡ በቀኙ በኩል ያሉትን እንዲህ ይላቸዋል ። እናንተ አባቴ የባረካችሁ ፡ ኑ ! ዓለም ሲፈጠር ጀምሮ የተዘጋጀላችሁን መንግሥት ውረሱ ፤ ምክንያቱም ተርቤ አብልታችሁኛል ፤ ተጠምቼ አጠጥታችሁኛል ፤ እንግዳ ሆኜ ተቀብላችሁኛል ፤ ታርዜ አልብላችሁኛል ፤ ታምሜ ጠይቃችሁኛል ፤ ታስሬ ጎብኝታችሁኛል ።

በዚያን ጊዜ ጻድቃን እንዲህ ሲሉ ይመልሱለታል ፡ ጌታ ሆይ ! መቼ ተርቦህ አየንህና አበላንህ ? መቼ ተጠምተህ አየንህና አጠጣንህ ? መቼ እንግዳ ሆነህ አየንህና ተቀበልንህ ? መቼ

ታርዘህ አየንህና አለበስንህ ? መቼ ታመህ ወይም ታስረህ
አየንህና ጠየቅንህ ? ንጉሡም በእውነት እላችኋለሁ ፡ ከእነዚህ
ከወንድሞቼ አነስተኛ ለሆነው ለአንዱ እንኳ ያደረጋችሁት ሁሉ
ለእኔ እንዳደረጋችሁት ነው ሲል ይመልስላቸዋል ። ”

ይህ ቃል የእግዚአብሔር ልጅ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ
የተናገረው ቃል ነው ። ስለ ቃሉ ደግሞ ሲናገር እንዲህ ይላል
። “ ሰማይና ምድር ያልፋሉ ፤ ቃሌ ግን ለዘላለም ይኖራል
” (ማቴ 24 ፡ 35) ። ስለዚህ ይህ የጌታችን ትምህርት ቤተ
ክርስቲያን በዚህ ዓለም እስካለች ድረስ በተግባር መገለጽ ያለበት
ትምህርት ነው ።

በሐዋርያት ዘመን የነበረችው ቤተ ክርስቲያን ይህን የጌታችን
የኢየሱስ ክርስቶስን ትምህርት እንዴት አየችው ? የችግረኞችን
ጉዳይ እንዴት ተመለከተችው ? ስለዚህ ጉዳይ ከሐዋርያ ጳውሎስ
የበለጠ የሚረዳን ስለሌለ የእርሱን አገልግሎትና አመለካከት ይንገረን።

1 ቆሮ 16 ፡ 1-4 ፡-

“ለምእመናን ስለሚደረገው የገንዘብ መዋጮ ለገላትያ
አብያተ ክርስቲያናት በሰጠሁት መመሪያ መሠረት እናንተም
እንዲህ አድርጉ ። እኔ በምመጣበት ጊዜ የገንዘብ መዋጮ እንዳይደረግ
፤ በየሳምንቱ እሁድ ከእናንተ እያንዳንዱ በሚያገኘው ገቢ መጠን
እያዋጣ ለይቶ ያስቀምጥ ። እኔ ወደ እናንተ በምመጣበት ጊዜ
እናንተ የምትመርጡዎቸዉን ሰዎች ፤ ያዋጣችሁትን ገንዘብ ይዘው
ወደ ኢየሩሳሌም እንዲሄዱ ከመሸኛ ደብዳቤ ጋር እልካቸዋለሁ
።የእኔም መሄድ አስፈላጊ ሆኖ ከተገኘ አብረዉኝ ይሄዳሉ። ”

ሐዋርያ ጳውሎስ ይህን መመሪያ የሰጠው በመጀመሪያው መልእክቱ እንደሆነ ግልጽ ነው ። እስቲ ጳውሎስ ይህን ችግሮችን የመርዳት ጉዳይ ምን ከብደት እንደሰጠውና በምን ሁኔታ እንደተከታተለው በሁለተኛው መልእክቱ ውስጥ እንመልከት ።

2 ቆሮ 9:1-5 :-

“ በይሁዳ ላሉት ክርስቲያኖች ስለሚደረገው መዋጮ ልጽፍላችሁ አያስፈልግም ፤ እናንተ በአካይያ ያላችሁ ሰዎች ለዕርዳታ ያላችሁን በጎ ፈቃድ በማወቁ የአካይያ ሰዎች ከአምና ጀምሮ ለመርዳት ዝግጁዎች ናቸው ብዬ ለመቄዶንያ ሰዎች በትምክህት ተናግራለሁ ። እንዲያውም እናንተ ለመርዳት ያላችሁ ፍላጎት አብዛኛዎቹም እንዲረዱ አድርጎአቸዋል ። በዚህ ነገር በእናንተ ላይ ያለን ትምክህት ከንቱ ሆኖ እንዳይቀር እነዚህን ወንድሞች እልካለሁ ፤ እናንተም ልክ ከዚህ በፊት እንዳልኩት ተዘጋጅታችሁ ጠብቁ ። የመቄዶንያ ሰዎች ከእኔ ጋር ወደ እናንተ መጥተው ያልተዘጋጁችሁ ሆናችሁ ቢያገኙዎችሁ በእናንተ በመመካታችን እናፍራለን ፤ እናንተማ በጣም ታፍራላችሁ ። ስለዚህ ልትሰጡ ቃል የገባችሁበትን በቅድሚያ እንድታዘጋጁ እንዲያስታጢሉአችሁ በማለት እነዚህ ወንድሞች ከእኔ ቀድመው ወደ እናንተ እንዲመጡ ማድረግ አስፈላጊ ሆኖ አግኝቻለሁ ። በዚህ ዓይነት እኔ በምመጣበት ጊዜ ስጦታችሁ ዝግጁ ይሆናል ፤ እናንተም የምትሰጡት በግድ ሳይሆን በፈቃደኝነት መሆኑን ያሳያል ። ”

ከዚህ በላይ እንደተመለከትነው ሐዋርያው ጳውሎስና በሐዋርያት ዘመን የነበረችው ቤተ ክርስቲያን ችግሮችን የመርዳት ጉዳይ በከብደት ነው የወሰዱት ። ይህም ማለት ጌታችን ያስተማረውን

ትምህርት በትኩረት ወስደዉታል ማለት ነው ። ስለዚህ ችግረኞችን መርዳት ለቤተ ክርስቲያን የምርጫ ጉዳይ አይደለም ።

ቤተ ክርስቲያን ቅድሚያ መስጠት ያለባት ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር ለመመለስና የምእመናንን መንፈሳዊ ሕይወት ለማዳበር ነው ።

ይሁን እንጂ ሰዎችን ወደ እግዚአብሔር ስትመልስ ሆነ የምእመናንን መንፈሳዊ ሕይወት ስታንጽ ፣ እንደ ጊዜው ሁኔታና እንደ አቅሟ ችግረኞችን መርዳት መዘንጋት የለባትም ።

እንዲያውም አንዳንድ ጊዜ ችግረኞችን የመርዳት ጉዳይ ለነፍስ ደህንነት ወንጌልን ከመስበክ የሚቀድምበት ጊዜ ይኖራል ። ለምሳሌ ፡- ሰው አካሉ ተቆርጦ ለሕይወቱ በሚያስጋ ሁኔታ ደሙ እየፈሰሰ ብናየው ፣ ለነፍሱ ደህንነት ወንጌልን ከመስበክ ይልቅ ደሙን የማቆም ጉዳይ መቅደም አለበት ። እንዲሁም ሰው ቤቱ በእሳት ተቃጥሎ ወይም በጎርፍ ተጥለቅልቆ ወይም በመኪና ተገጭቶ ብናየው ፣ ለነፍሱ ደህንነት ወንጌልን ከመስበክ ይልቅ ሰውየውን በችግሩ መርዳት መቅደም አለበት ።

ስለዚህ ቤተ ክርስቲያን ፣ እንደ ጊዜው ሁኔታና እንደ አስፈላጊነቱ ፣ እንዲሁም እንደ አቅሟ ችግረኞችን መርዳት አለባት ። ችግረኞችን መርዳት መንፈሳዊነት አለው ።

ምዕራፍ 9

በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ

የኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን መድረክ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ መሆን አለበት ። አስፈላጊነቱ የሚያጠያይቅ ጉዳይ አይደለም ። ይሁንና በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ምን ይመስላል ? በምን ይታወቃል ? በምንስ ይመዘናል ? ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በሉቃስ ወንጌል 6:44 “ዛፍ ሁሉ በፍሬው ይታወቃል “ ብሎ እንደተናገረው ፡ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ የሚመዘነው በአገልግሎቱ ፍሬ ነው ።

በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ማሳየት ከሚገባቸው ፍሬዎች ማካከል ዋና ዋናዎቹን ከዚህ ቀጥሎ እዘረዝራለሁ ።

ነፍሳትን ወደ እግዚአብሔር ይመልሳል

ለማቀርበው አሳብ የእግዚአብሔርን ቃል መሠረት ለማድረግ እፈልጋለሁ ። ስለዚህ የዘመኑን ልዩ ልዩ መድረኮች እንደ ምሳሌ ለማቅረብ ከመሞከር ይልቅ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ እንድንመለከት

ያስፈልጋል ። ምክንያቱም ትክክለኛው ሚዛንና ፈራጅ መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ ነው ።

እስቲ የሐዋርያትን መድረክ እንመልከት ። “ በዚያን ጊዜ ጴጥሮስ ከአሥራ አንዱ ጋር ቆመና ድምጹን ከፍ አድርጎ ለሕዝቡ እንዲህ ሲል ተናገረ እንግዲህ ይህን እናንተ የሰቀላችሁትን ኢየሱስን እግዚአብሔር ጌታና መሲሕ እንዳደረገው የእስራኤል ሕዝብ ሁሉ በእርግጥ ይወቅ ” ሰዎችም ይህን በሰሙ ጊዜ ልባቸው በሐዘን ተነክቶ ጴጥሮስንና ሌሎችን ሐዋርያት “ ወንድሞች ሆይ ! እንግዲህ ምን እናድርግ ? ” አሉአቸው ።

ጴጥሮስም እንዲህ አላቸው “ ንስሐ ግቡ ፤ ኃጢአታችሁም ይቅር እንዲባልላችሁ እያንዳንዳችሁበኢየሱስ ክርስቶስ ስም ተጠመቁ ፤ የእግዚአብሔር ስጦታ የሆነውን መንፈስ ቅዱስንም ትቀበላላችሁ ከእነርሱም ብዙዎቹ ቃሉን ተቀብለው ተጠመቁ ፤ በዚያን ቀን ሶስት ሺህ የሚያህሉ አማኞች ተጨመሩ ” (የሐ ሥ 2:14 ፤ 36-38 ፤ 41) ።

ከዚህ በላይ ከተጠቀሰው የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍል እንደምንመለከተው በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ የመድረክ አገልግሎት ነፍሳትን ወደ አምላካቸው ይመልሳል ። መድረካችን ነፍሳትን ወደ አምላካችን የማይመልስ ከሆነ ቆም ብለን የመድረካችንን አገልግሎት መመዘን አለብን ። ምክንያቱንም መፈለግ አለብን ። በአንድ መልእክት ሶስት ሺህ የሚያህሉ ነፍሳት ወደ ጌታ ይመለሳሉ ማለት አይደለም ። ይሁን እንጂ የሚድኑት በየሳምንቱ ፤ ካልሆነም በየወሩ ወደ ጉባኤያችን መጨመር አለባቸው ።

ሐዋርያትና ሌሎችም አገልጋዮች “ ከጸለዩ በኋላ የነበሩበት

ስፍራ ተናወጠ ፤ ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ ተሞሉ ፤ የእግዚአብሔርንም ቃል ያለ ፍርሃት በድፍረት ተናገሩ ” (የሐ ዋ 4:31) ። በዚህ ሁኔታ መድረካቸው በእግዚአብሔር ቃል ፡ በጸሎትና በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ እንዲሆን ይተጉ ነበር ። “ እኛ ግን በመጸለይና የእግዚአብሔርን ቃል በማስተማር እንተጋለን ” በማለት ቆረጡ (የሐ ሥ 6:4) ።

ውጤቱስ ምን ሆነ ? ነፍሳት በብዛት ወደ እግዚአብሔር ይመለሱ ነበር ። “ በዚህ ሁኔታ የእግዚአብሔር ቃል እየተስፋፋ ስለ ሄደ በኢየሩሳሌም የአማኞች ቁጥር በጣም እየበዛ ሄደ ፤ ከካህናትም ብዙዎች አመኑ ” (የሐ ሥ 6:7) ።

በመንፈስ ቅዱስ የተሞላው የጳውሎስ የአገልግሎት መድረክ ብዙዎቹን የተሰሉንቄን ሰዎች “ ሕያውና እውነተኛ የሆነውን አምላክ ለማገልገል ከጣዖቶች ወደ እግዚአብሔር ” መለሳቸው (1ተሰ 1:5-9) ። በአንጾኪያ የተመሠረተው በመንፈስ ቅዱስ የተሞላው የአገልግሎት መድረክ የከተማውን ሕዝብ ከድቅድቅ ጨለማ ወደሚደነቀው የእግዚአብሔር ብርሃን እንደመለሰ ተጽፎ እናነባለን (የሐ ሥ 11:20-24) ።

ጳውሎስ አስራ ሁለት ሰዎችን ይዞ በኤፌሶን ከተማ የመሠረተው የአገልግሎት መድረክ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ነበር ። ከዚህ የተነሳ ቀደም ሲል አርጤሚስ ለምትባል ጣኦት ይገዙ የነበሩት ብዙ ነፍሳት ወደ እውነተኛው አምላካቸው ተመለሱ ። ሕይወት ያለበትና የጨለማንም ሥራ የሚያፈርስ አገልግሎት በዚህ ከተማ ተስፋፋ ።

በአርጤሚስ አማካይነት በኤፌሶን ከተማ የሚሠራውን

“ የዲያቢሎስን የተንኮል ሥራ ” ለመቃወምና ምርኮን ለመበዝበዝ የሚችል ጉባኤ ተመሠረተ (ኤፌ 6:10-19) ።

ስለዚህ ጉዳይ ብዙ የመጽሐፍ ቅዱስን ክፍሎች ጨምሮ እንደ መረጃ ለማቅረብ ይቻላል ። ነገር ግን ለምሳሌ ያህል እነዚህ ከዚህ በላይ የተጠቀሱት መረጃዎች በቂ ናቸው ። ይህ በሐዋርያት ዘመን ብቻ የተደረገና በዚህ ዘመን ሊደገም የማይችል ነገር አይደለም ። ይህ የማይለወጥ ለሁልጊዜ የሚኖር የእግዚአብሔር መለኮታዊ አሠራር ነው ።

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ብቻ ተጠቅሶ የምንመለከት ጉዳይም አይደለም ። በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ፣ እንዲሁም በዘመናችን ሲደጋገምና ሲገለጽ የምናየው መለኮታዊ አሠራር ነው ።

ስለዚህ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ከሚታወቅባቸው ነገሮች አንዱ የነፍሳት በብዛት ወደ እግዚአብሔር መመለስ ነው ። ይህ ምልክትና መለኮታዊ አሠራር የማይታይበት መድረክ ፣ በጾምና በጸሎት መመርመር ይገባዋል ። ይህ ችግር እስኪስተካከል ድረስ መተኛት የለብንም ።

ምእመናንን የተሰጡ ያደርጋል

መድረካችን በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ከሆነ ምእመናን ያለ መቆጠብ የተሰጡ ይሆናሉ ። ይህ ሚዛን ሁለተኛው ሚዛን መሆን አለበት ። ሰዎች ከኃጢአት ኑሮ ወደ እግዚአብሔር ተመልሶ ለኃጢአታቸው ይቅርታ ማግኘት አንድ ነገር ነው ። ነገር ግን ወደ ሕያው እግዚአብሔር ከተመለሱ በኋላ የተሰጡ ምእመናን

ሆነው በእግዚአብሔር ቤት መኖር ሌላ ጉዳይ ነው ። መታወቅ ያለበት ነገር ለምእመናን የመሰጠት ጉዳይ የምርጫ ጉዳይ እንዳልሆነ ነው ።

መሰጠት ሲባል ምን ማለት ነው ? የምንሰጠውስ ለማን ነው ? ለምንድነው ? እያንዳንዱ ምእመን ሶስት ዓይነት መሰጠት መሰጠት አለበት ። እነዚህን ሶስት ዓይነት መሰጠት ከዚህ ቀጥሎ እዘረዝራለሁ ።

ለእግዚአብሔር መሰጠት

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የመጀመሪያዎቹን አማኞችና አገልጋዮች ሲጠራ የተጠቀመበት ዓረፍተ ነገር “ ኑ ተከተሉኝ ” የሚል ነበር (ማቴ 4:18-22) ። እነርሱም ይህን ቃል ከሰሙ በኋላ ተቀብለው “ ተከተሉት ” (ማቴ 4:20+22) ።

ኢየሱስ ይህን አጠራር ሁልጊዜ ይጠቀምበት ነበር ። ለምሳሌ እነጵጥሮስን በዚህ መንገድ ከጠራ በኋላ ብዙ ጊዜ ቆይቶ ቀረጥ ሰብሳቢውን ማቴዎስን ቀረጡን እየሰበሰበ ሳለ አገኘው ። “ ኢየሱስም ማቴዎስ የተባለውን ቀራጭ በቀረጥ መቀበያ ስፍራ ተቀምጦ አየውና ተከተለኝ ” አለው ። “ ማቴዎስ ተነሥቶ ተከተለው ” (ማቴ 9:9) ።

“ መከተል ” የመሰጠት ምልክት ነው ። መከተል ወይም መሰጠት ከሁሉም ነገር ይቀድማል ። መከተል ወይም መሰጠት እግዚአብሔርን ማገልገልን እንኳ ይቀድማል ። አገልግሎት ትርጉም የሚኖረው ፥ ፍሬያማ የሚሆነውና እግዚአብሔርን የሚያስደስተው

መሰጠት ሲቀድመው ነው ። ጌታችን ኢየሱስ ይህን መሠረታዊ ነገር ከዚህ እንደሚከተለው በማስቀመጥ ግልጽ አድርጎታል ፤ “ እኔን ማገልገል የሚፈልግ ይከተለኝ ” (ዮሐ 12:26) ።

በስም ብቻ መከተል ወይም “ ጌታ ሆይ ! ጌታ ሆይ ! ” ማለት ብቻ በቂ አይደለም ። በሙሉ ልብ መሰጠት አስፈላጊ ነው ። ከዚህ ያነሰ ነገር ጌታን አያስደስተውም ። ተቀባይነትም አይኖረውም ። በዚህ ጉዳይ እንዳንታለል ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ግልጽ አድርጎ ተናግሮታል ።

“ ብዙ ሰዎች ከኢየሱስ ጋር አብረው ይሄዱ ነበር ፤ እርሱም ወደ እነርሱ መለሰ ብሎ እንዲህ አላቸው ፡ ወደ እኔ የሚመጣ ሁሉ አባቱንና እናቱን ፣ ሚስቱንና ልጆቹን ፣ ወንድሞቹንና እህቶቹን ፣ የራሱንም ሕይወት እንኳ ከእኔ አብልጦ የሚወድ ከሆነ የእኔ ደቀ መዝሙር ሊሆን አይችልም ” (ሉቃ 14:25-26) ።

“ መሰጠት ” የሚለውን ቃል ከዚህ በበለጠ መንገድ ለመግለጥ አይቻልም ። መሰጠት ማለት ምን ማለት እንደሆነ ከባለቤቱ ከጌታችን ከኢየሱስ ክርስቶስ የበለጠ ለመግለጥ የሚችል አዋቂ አይገኝም ።

እነዚህን ጥቅሶች ስንመለከት መገንዘብ ያለብን ነገር አለ ። ይኸውም ኢየሱስ ክርስቶስ ቤተሰባችንን እንዳንወድ አልተናገረም ። ጠላታችንንም እንኳ እንድንወድ አዘዞናል ። ራሳችንንም እንዳንወድ አልተናገረም ። ራሳችንን እንደምንወድ ጎረቤታችንንም እንድንወድ አስተምሮናል ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ትኩረት እንድንሰጠው የፈለገው ነጥብ “ ከእኔ አብልጦ ” የሚለውን ቃል ነው ። ይህም ማለት ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በትዳራችንም ፣ በሥራችንም ፣ በንግዳችንም ፣ በእርሻችንም ፣ በትምህርታችንም ፣ በኑሮአችንም ሁሉ የመጀመሪያውን ስፍራ መያዝ አለበት ማለት ነው ።

በመንፈስ ቅዱስ በተሞላ የመድረክ አገልግሎት ወደ ሕያው እግዚአብሔር ስለተመለሱት የተሰሉንቄ ምእመናን ቀደም ብዬ ጠቅሼ ነበር ። በእነዚህ ምእመናን የሚታየው የሕይወት ፍሬ ከጣኦቶች ወደ እግዚአብሔር መመለስ ብቻ አይደለም ። እነዚህ ምእመናን ለእግዚአብሔርም የተሰጡ ምእመናን ነበሩ ።

ሐዋርያው ጳውሎስ ስለ እነዚህ ምእመናን ሲመሰክር እንዲህ ይላል ፡ “ ወንድሞች ሆይ ፤ እግዚአብሔር በመቄዶንያ ላሉት አብያተ ክርስቲያናት የሰጠውን ጸጋ እንድታውቁ እንወዳለን ። እነርሱ ብዙ መከራና ፈተና ደርሶባቸዋል ፤ ይሁን እንጂ ደስታቸው ታላቅ ስለሆነ ምንም እንኳ በጣም ድሆች ቢሆኑም ከፍ ያል ልግስና አድርገዋል ። የሚቻላቸውን ያህል ብቻ ሳይሆን ከሚቻላቸውም በላይ በፈቃደኝነት እንደሰጡ እኔ እመሰክርላቸዋለሁ ፤ በይሁዳ ያሉትን ክርስቲያኖች የመርዳት እድል እንዳይነፈጋቸው አጥብቀው ለመኑን ፤ እነርሱ ያደረጉት እኛ ከጠበቅነው በላይ ነው ፤ በመጀመሪያ ራሳቸውን ለጌታ ሰጡ ፤ ቀጥለውም በእግዚአብሔር ፈቃድ ራሳቸውን ለእኛ ሰጥተዋል ” (ቆሮ 8:1-5) ።

ተሰሉንቄ የሚገኘው መቄዶንያ ተብሎ በሚጠራው ክፍለ አገር ውስጥ ነው ። ስለዚህ ጳውሎስ “ በመቄዶንያ ላሉት አብያተ ክርስቲያናት “ ሲል የተሰሉንቄንም ቤተ ክርስቲያን ጨምሮ ነው ። እንዲያውም ስለ ተሰሉንቄ ምእመናን ሲመሰክር ፡ ”

ምንም እንኳ ብዙ መከራ ቢደርስባችሁም ከመንፈስ ቅዱስ በተገኘ ደስታ ቃሉን ተቀብላችሁ እኛንና ጌታ ኢየሱስን የምትመስሉ ሆናችኋል ። ስለዚህ በመቄዶንያና በአካይያ ለሚገኙት ምእመናን ሁሉ መልካም ምላሌ ሆናችኋል ” በማለት ገልጿል (1ተሰ 1:6-7) ።

ሐዋርያ ጳውሎስ የተሰሉንቁ ምእመናን እርሱና የአገልግሎት ባልደረቦቹ ከጠበቁዋቸው በላይ ሆነውና አድርገው የተገኙበትን ዋና ቁልፈ ነገር ሲጠቅስ እንዲህ ይላል ፡ “ በመጀመሪያ ራሳቸውን ለጌታ ሰጡ ” (1ቆሮ 8:5) ። አንድ ምእመን “ ባመጀመሪያ ራሱን ለጌታ ” ከሰጠ ሌሎች ነገሮች አስቸጋሪ አይሆኑበትም ። ይህም ማለት አስቀድሞ ራሱን ለጌታ ከሰጠ ገንዘቡን ለጌታ መስጠት አያስችግረውም ። በመጀመሪያ ራሱን ለጌታ ከሰጠ አገልግሎቱን ለጌታ መስጠት አይከብደውም ። ጊዜውን ለጌታ መስጠት አይከብደውም ።

ምክንያቱም ራሱም ፡ ገንዘቡም ፡ እውቀቱም ፡ ጉልበቱም ፡ ንግዱም ፡ እርሻውም ፡ ቤተሰቡም ፡ የእርሱ የሆኑት ሁሉ የጌታ መሆናቸው ነው ። እንደዚህ ዓይነቶቹን ምእመናን ለማፍራት የሚቻለው በመንፈስ ቅዱስ በተሞላ መድረክ ነው ። የመድረካችን ፍሬ ከዚህ የተለየ ከሆነ በጥሞና መድረካችንን መመዘን አለብን ። ለምን ራሳቸውን ለጌታ የሰጡ ምእመናን ማፍራት አቃተን ? ከምን የተንሣ ነው ? በእውነት መንፈስ ፡ በጾምና በጸሎት መድረካችንን ከፈተሽን ፡ ከመዘንን ጌታን ከጠየቅን መልስ ልናገኝ እንችላለን ። ምክንያቱም በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ራሳቸውን ለጌታ የሰጡ ምእመናን እንደሚያፈራ የታወቀና የተረጋገጠ ነው።

አንድ ነገር እንዳንዘነጋ ላሳስብ እወዳለሁ ። ይኸውም

መድረካችን በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ሆኖ እያለ ራሳቸውን ለጌታ በሙሉ ለመስጠት የማይፈቅዱ ይኖራሉ ። ስለዚህ እንደነዚህ ባሉት ምእመናን ምክንያት ሰይጣን እንዳይከሰን መጠንቀቅ አስፈላጊ ነው ። ይሁን እንጂ መድረካችን በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላ የሚበዙቱ ምእመናን ራሳቸውን ለጌታ የሰጡ ይሆናሉ ። በዚህ መጠራጠር የለብንም ።

ለእግዚአብሔር ሕዝብ መሰጠት

በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ለእግዚአብሔር የተሰጡትን ምእመናን እንደሚያፈራ ተመልከተናል ። ይህ የመጀመሪያውና ዋነኛው መሰጠት ነው ። ይህ ብቻ በቂ አይደለም ። ሌላም መሰጠት አለ ። ይህ ሁለተኛው መሰጠት ነው ። ሁለተኛው መሰጠት አንድ አማኝ ራሱን ለእግዚአብሔር ሕዝብ የሚሰጠው መሰጠት ነው ።

አማኝ ከኢየሱስ ክርስቶስ ጋር ባለው ሕብረት መሠረት ከሌሎች ምእመናን ጋር እንደ አካል ክፍል የተያያዘና የተገጣጠመ ነው ። ስለዚህ አስገራሚ የእግዚአብሔር ሥራ ጳውሎስ እንዲህ ሲል ይጽፋል ፡ “ በአንዱ አካላችን ብዙ ክፍሎች አሉ ፤ እያንዳንዱም የአካል ክፍል የተለየ ሥራ አለው ። እንዲሁም እኛ ብዙዎች ሆነን ሳለን በክርስቶስ አንድ አካል ነን ፤ የአንድ አካል ክፍሎች እንደመሆናችንም መጠን እርስ በርሳችን ተገጣጥመናል ” (ሮሜ 12:4-5) ።

ከእነዚህ ጥቅሶች እንደምንረዳው አንድ አማኝ ክርስቲያን

በመሆኑ ብቻ የሌሎች ክርስቲያኖች የአካል ክፍል ነው ። ይህ ሁኔታ አንድ ምእመን ለሌሎች ምእመናን የተሰጠ መሆኑን ያሳያል ። ይህ መሰጠት መንፈሳዊ መሰጠት ነው ።

ይሁን እንጂ ይህ መንፈሳዊ መሰጠት በተግባር ካልተገለጠ እውነተኛ መሰጠት አይሆንም ። በዚህ ክፍል ልጠቅሰው የፈለግሁት መሰጠት በዚህ መንፈሳዊ መሰጠት ላይ ተመሥርቶ ተግባራዊና በዓይን የሚታየውን መሰጠት ነው ። ምክንያቱም አንድ ምእመን በመንፈሳዊ አሠራር ለሌሎች ምእመናን የተሰጠ ሆኖ እያለ በተጨማሪ ሁኔታ በተግባራዊ መሰጠት ላይሰጥ ይችላል ።

ነገር ግን በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ምእመናን ለምእመናን በተግባራዊ ሁኔታ የተሰጡ እንዲሆኑ ያደርጋል ። ይህ ዓይነቱ መሰጠት በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ የሚያስገኘው ፍሬ ነው ። ይህ ዓይነቱ ተግባራዊ መሰጠት ለሌሎችም ምእመናን መኖር ማለት ነው ። ይህ ዓይነቱ መሰጠት ለሌሎች ምእመናን በረከት መሆን ማለት ነው ።

አማኞች ለሌሎች አማኞች ስለመሰጠት ጉዳይ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በልዩ ልዩ ቃላት ፡ አነጋገርና ገለጻ ተጠቅሶ እናገኛለን ። ከብዙዎች መካከል አንዳንዶቹን ከዚህ ቀጥሎ እጠቅሳቸዋለሁ።

1ኛ/ ሌሎችን ምእመናን ማገልግል ነው

ለሌሎች ምእመናን የተሰጠ እውነተኛ አማኝ ሌሎችን ምእመናን ያገለግላል ። ስለዚህ ጉዳይ ሐዋርያ ጳውሎስ እንዲህ ይላል ፡ “ ወንድሞቼ ሆይ ! እናንተ ለነፃነት ተጠርታችኋል

፤ ነገር ግን አንዱ ሌላውን በፍቅር ያገልግል እንጂ ይህ ነፅነታችሁ የሥጋን ምኞት መፈጸሚያ ምክንያት አይሁን ” (ገላ 5:13)።

ለሌሎች ምእመናን የተሰጡ ምእመናን ሌሎችን ምእመናን ያገለግላሉ ማለት ነው ። በተጨማሪም ፡ የተሰጡ ምእመናን ከሆኑ ለሌሎች ምእመናን የሚሰጡት አገልግሎት በፍቅር የተገፋፋና በፍቅር የተለወሰ አገልግሎት ይሆናል ። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ቃል የሚያዘን “ አንዱ ሌላውን ያገልግል ” አይልም ። “ አንዱ ሌላውን በፍቅር ያገልግል ” ነው የሚለው ።

የተስሎንቄ ምእመናን ለክርስቶስ የተሰጡ ምእመናን መሆናቸውን ቀደም ብለን ተመልክተን ነበር ። እነዚህ ምእመናን ለክርስቶስ ብቻ አልነበረም የተሰጡት ። ለሌሎችም ምእመናን ነበር የተሰጡት ። ሐዋርያ ጳውሎስ “ በመጀመርያ ራሳቸውን ለጌታ ሰጡ ” ካለ በኋላ “ ቀጥሎም በእግዚአብሔር ፈቃድ ራሳቸውን ለእኛ ሰጥተዋል ” ሲል ይመሰክርላቸዋል (2ቆሮ 8:5) ።

የተሰንሎቄ ምእመናን ለሌሎች ምእመናን መስጠት ተግባራዊ ነበር ። ጳውሎስ በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ እንደሚመሰክርላቸው ፡ “ በብዙ መከራና ፈተና “ እያለፉ ፡ “ በጣም ድሆች ” ሆነው እያሉ ፡ “ በይሁዳ ያሉትን ክርስቲያኖች የመርዳት እድል እንዳይነፈጋቸው አጥብቀው ” ለመኑ (2ቆሮ 8:3÷4) ። ይህ ብቻ አይደለም ። “ የሚቻላቸውን ያህል ብቻ ሳይሆን ከሚቻላቸውም በላይ በፈቃደኝነት ” ሰጡ (2ቆሮ 8:3) ። በተጨማሪም “ እነርሱ ያደረጉት ” ሐዋርያት የጠብቁባቸውን ሳይሆን እነርሱ ከጥበቁት በላይ ነበር (2ቆሮ 8:5) ።

በተጨማሪም ሁኔታ ለሌሎች ምእመናን መስጠት ማለት

ይህ ነው ። ሳይለመኑ ራሳቸው በፍቅር ተገፋፍተውና ለምነው ሌሎችን ምእመናን በአስፈላጊ ሁኔታ አገለገሉ ።

ጳውሎስ በሮም የሚገኙትን ምእመናን ከዚህ ቀጥሎ ባለው ሁኔታ ይመክራል ፡ “ አማኞች ወንድሞችን በችግራቸው እርዱ ፤ በእንግድነት የሚመጡትንም ተቀበሉ ደስ ከሚላቸው ጋር ደስ ይበላችሁ ፤ ከሚያለቅሱም ጋር አልቅሱ ” (ሮሜ 12:13 ፡ 15) ። ይህ ድርጊት ለሌሎች ምእመናን መስጠትን ያመለክታል ። “ አንድ ነን በመንፈሱ ” ብሎ መዘመር ብቻ ሳይሆን ይህን አንድነት ፡ ይህን መስጠት በተግባር ማሳየት አስፈላጊ ነው ። ሌሎችን ምእመናን ማገልገል በዚህ መንገድ ብቻ ሳይሆን በልዩ ልዩ መንገዶች ሊገለጥ ይችላል ። መገለጥም ይገባዋል ። ቁም ነገሩ የአገልግሎቱ ዓይነትና የአሰጣጡ መንገድ ሳይሆን ማገልገሉ ነው ።

2ኛ/ ሌሎችን ምእመናን ማነጽ ነው

ለሌሎች የተሰጠ አማኝ ስለ ሌሎች ምእመናን እድገት ማሰብ ይኖርበታል ። ማሰብ ብቻ አይበቃም ። በተጨማሪም ሁኔታ ተግባራዊ ማድረግ ይገባዋል ። ምእመናን እርስ በርስ እንዲተናነቱ የእግዚአብሔር ምኞት ነው ። “ ስለዚህ እሁን በምታደርጉት ዓይነት አንዱ ሌላውን በማነጽ እርስ በርሳችሁ ተረዳዱ ” (1ተሰ 5:11) ።

ከዚህ በላይ እንደተጠቀሰው እያንዳንዱ ምእመን ሌላውን ምእመን የማነጽ ሐላፊነትና እድል ፈንታ አለው ። “ ማነጽ

” የሚለው ቃል መገንባትን ፣ ማሳደግን ፣ ማለምለምንና ፍሬያማ ማድረግን ያመለክታል ።

የተሰሉንቄ ምእመናን ለጌታ ኢየሱስ የተሰጡና ለሌሎችም ምእመናን የተሰጡ መሆናቸውን ተመልክተን ነበር ። መስጠታችውም በተግባር የተገለጠ መሆኑን አይተናል ። ከዚህ በላይ በተጠቀሰው በ1 ተሰ 5:11 “ አሁን በምታደርጉት ዓይነት ” እርስ በርስ ተናነሱ ሲል ጳውሎስ ይመክራቸዋል ። እነዚህ ምእመናን እርስ በርስ መተናነጽ ሐላፊነታቸው መሆኑን የተገነዘቡ ፣ ይህን መተናነጽ በተግባር እያሳዩ እንዳሉ ያመለክታል ።

የመተናነጽ ሐላፊነትና እድል ፈንታ ለተሰሉንቄ ምእመናን ብቻ የተሰጠ ነገር አይደለም ። ይህ ሐላፊነትና እድል ፈንታ ለእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ የተሰጠ ፣ ከሁሉም ምእመናን የሚጠበቅ አሠራር ነው ። ስለዚህ ጉዳይ የእግዚአብሔር መንፈስ በጳውሎስ አፍ እንዲህ ሲል ይናገራል ፡ “ ከቶ ከአፋችሁ ከፋ ቃል አይውጣ ፣ ነገር ግን ለሚሰሙት ጸጋን የሚሰጥና ለማነጽ የሚጠቅም ፣ ለሰዎች አስፈላጊ የሆነውን ቃል ተናገሩ ” (ኤፌ 4:29) ።

ምእመናን ለምእመናን የተሰጡ ከሆኑ የማነጽ ጉዳይ በአንድ አቅጣጫ ብቻ የሚደርግ ነገር አይደለም ። በሁለቱም አቅጣጫዎች የሚደርግ ጉዳይ ነው ። ይህም ማለት እያንዳንዱ አማኝ ከራሱ አልፎ ለሌሎች ሲኖር “ እርስ በርስ ” የሚለው ቃል ተግባራዊ ይሆናል ። ሁሉም ያንጻል ፣ ሁሉም ይታነጻል ። ይህ መስጠትን ያመለክታል ።

“ ስለዚህ ሰላም የሚገኝበትንና እርስ በርሳችን የምንተናነጽበትን

ነገር እንከተል ” (ሮሜ 14:19) ። ጳውሎስም እንኳ ለሌሎች ምእመናን የተሰጠና ሌሎች ምእመናንም ለእርሱ የተሰጡ መሆናቸውን በማመልከት “ እርስ በርሳችን ” በሚል ቃል ሲጠቀም እናያለን ። እንግዲህ እንደተመለከትነው ለእግዚአብሔር የተሰጡ ምእመናን ሌሎችን ተግባራዊ ተጨባጭ በሆነ ሁኔታ ለማነጽ ፣ ለማሳደግ ፣ ለመገንባትና ለማለምለም ይኖራሉ ። በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ብቻ ነው እንደ እነዚህ ያሉትን ምእመናን ለማፍራት የሚችለው ። የሚተናነጹና የሚገነባቡ ምእመናን በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ፍሬ ናቸው ።

3ኛ/ ሌሎችን ምእመናን ማበረታታት

እቃ በእጃችን ተሸክመን ስንሄድ አንዱ እጅ ሲደክም ሌላው እጅ ሳይለመንና ሳይታዘዝ ቶሎ ብሎ ያንን የደከመውን እጅ ሲረዳ ይታያል ። እጅ እርዳት እንደሚያስፈልግና ያንን እርዳት ከሌላው እጅ እንደሚያገኝ ሁሉ አማኝም መበረታታት የሚያስፈልግበት ጊዜ ይኖራል ።

ለዚህ ነው አንዱ የአካል ክፍል ለሌሎች የአካል ክፍሎች የተሰጠው ። “አንዱ የአካል ክፍል ሲሠቃይ ሌሎችም የአካል ክፍሎች በሙሉ አብረው ይሠቃያሉ ፤ አንዱ የአካል ክፍል ሲከበር ሌሎችም የአካል ክፍሎች አብረው ከእርሱ ጋር ይደሰታሉ።”

“ እናንተም እኮ የክርስቶስ አካል ናችሁ ፤ እያንዳንዳችሁም የአካሉ ክፍሎች ናችሁ ” (ቆሮ 12:26-27) ። ይህን እውነት በአእምሮ ማወቅ አንድ ነገር ነው ። ነገር ግን አውቆ በተግባር

ማሳየት ሌላ ጉዳይ ነው ። ራሱን ለሌሎች ምእመናን የሰጠ ሰው ብቻ ነው መሰጠቱን በትግባር የሚያሳይ ።

ድካማቸው ላይ በማተኮርና ብቃት የሌላቸው እየመሰላቸው “ እኛ ለማንም አናስፈልግም ” የሚሉትን ምእመናን ፥ እግዚአብሔር ፥ “ ለማንም አናስፈልግም አትበሉ ፤ እናንተም ለሌሎች ሁሉ ምእመናን ታስፈልጋላችሁ ” ይላቸዋል ።

እንደዚሁም ብርታታቸው ላይ በማተኮር የሌሎች ምእመናን ማበረታታት የማያስፈልጋቸው የሚመስላቸውን ምእመናን ፥ እግዚአብሔር “ አትታበዩ ፥ የሌሎች ምእመናን ማበረታታት ለእናንተም ያስፈልጋችኋል ” ይላቸዋል ።

“ ዘወትር እየተገናኘን እርስ በርሳችን እንበረታታ እንጂ አንዳንዶች ማድረግ እንደለመዱት መሰብሰባችንን አንተው ፤ ይልቁንም የጌታ መምጫ ቀን መቃረቡን እያስታወስኩ ይህን ነገር በይበልጥ አድርጉ ” (ዕብ 10:25 ። “ እርስ በርሳችን እንበረታታ ” የሚለው ቃል በአእምሮ አውቆ በልብ የሚታመንበት ብቻ አይደለም ። በአእምሮ አውቀን ፥ በልብ አምነን በተጨማሪም ሁኔታ ተግባራዊ የምናደርገው መለኮታዊ መመሪያ ነው ።

ሳይገደዱ ፥ ሳይገፋፉ ፥ ለማስመሰል ሳይሆን ፥ ከልባቸው አምነውበት ፥ በተጨማሪም ሁኔታ ሌሎችን ምእመናን የሚያበረታቱ ምእመናን በእውነት ለሌሎች ምእመናን የተሰጡ ምእመናን ናቸው ። ለእግዚአብሔር ሕዝብ መሰጠት በዚህ ይታወቃል ። ለእግዚአብሔር ሕዝብ የተሰጡን ምእመናን ለማፍራት የሚችለው ደግሞ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ነው ። መድረካችን ለእግዚአብሔር ሕዝብ የተሰጡትን ምእመናን ማፍራት ካልቻለ ራሳችንንም ፥ መድረካችንንም

መመርመር አለብን ። ለምን ማፍራት እንዳቃተን በጾምና በጽሑት መድረካችንን መመዘን ፣ ጌታንም መጠየቅ ። መልስ እናገኛለን።

ሳልዳኑት ነፍሳት ደህንነት መሰጠት

ለስተኛው የምእመናን መሰጠት ሳልዳኑት ነፍሳት ደህንነት መሰጠት ነው ። እኛ የተቀበልነውን የኃጢአት ይቅርታ መቀበል አለባቸው ። እኛ የተቀበልነውን የዘላለም ሕይወት መቀበል አለባቸው ። እኛ ያገኘነውን የአእምሮ ሰላም ፣ የልብ ደስታና የሕይወት እርካታ መቀበል አለባቸው ። ይህ ሊሆን የሚችለው ምእመናን ለነፍሳት ደህንነት የጽድቅ መሣሪያ ሆነው ሲሰጡ ብቻ ነው።

ለእግዚአብሔር መሰጠት ብቻ በቂ አይደለም ። ለምእመናንም መሰጠት አለብን ። ለምእመናን መሰጠት ብቻ በቂ አይደለም ። ለነፍሳት ደህንነትም መሰጠት አለብን ። ይህ ሐላፊ ነታችንም ፣ እድል ፈንታችንም ነው ።

“ ሳውልም በእስጢፋኖስ መገደል ተስማምቶ ነበር ። እስጢፋኖስ በሞተበት ቀን በኢየሩሳሌም በምትገኘው ቤተ ክርስቲያን ላይ ታላቅ ስደት ተነሣ ፤ ከሐዋርያት በቀር አማኞች ሁሉ ወደ ይሁዳ አገርና ወደ ሰማርያ አገሮች ተበተኑ የተበተኑትም አማኞች በሄዱበት ስፍራ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ያስተምሩ ነበር ” (የሐ ዋ 8:1 ፣ 4) ።

እነዚህ ምእመናን በእምነታቸው ምክንያት ቤትን ፣ ንግድን ፣ እርሻን ዘመዶችን እርግፍ አድርገው የተሰደዱ ምእመናን እንደነበሩ ዓይተናል ። እነዚህ ለጌታ የተሰጡ አማኞች ስለነበሩ ነው ሊሰደዱ

የቻሉት ። በተበትኑባቸው ከተሞችና መንደሮች ፣ በእምነታቸው ምክንያት ሌላ ስደት እንዳይደርስባቸው በመፍራት ስለ ክርስቶስ አዳኝነት ላለመናገር ይችሉ ነበር ።

ነገር ግን ዝም ለማለት አልቻሉም ። ስለ ክርስቶስ አዳኝነት መናገር ነበረባቸው ። ምክንያቱም የተሰጡ ምእመናን ነብሩ ። መሰጠታቸው ደግሞ ለክርስቶስና ለክርስቶስ ተከታዮች ብቻ አልነበረም ። ላልዳኑት ፣ በይሁዳና በሰማርያ ከተሞችና መንደሮች እንዲሁም ገጠሮች ላሉት ነፍሳትም ጭምር ነበር ። የተሰጡ ስለነበሩ ዝም ለማለት አልተቻለም ። “ በሄዱበት ስፍራ ሁሉ ” የክርስቶስን አዳኝነት አወጁ ።

ይህን በማድረጋቸው ዋጋ ሊያስከፍላቸው እንደሚችል አልዘነጉም ። ነገር ግን የተሰጡ ስለ ነበሩ ዋጋውን ለመክፈል ፈቃደኞች ነበሩ ። ስለ ሲኦል አስቃቂነትና ስለ መንግሥተ ሰማይ አስደናቂነት በሚገባ ያውቁ ነበር ። የተሰጠ ምእመን ስለ ሲኦል አስቃቂነትና ስለ መንግሥተ ሰማይ አስደናቂነት እያወቀ የክርስቶስን አዳኝነት ለነፍሳት ከማወጅ ዝም ለማለት አይችልም ።

ያልተሰጠ ሰው ብቻ ነው “ እኔ ወንጌላዊ ወይም እረኛ ወይም የመስካሪ ቡድን አባል አይደለሁም ” በማለት ስለ ክርስቶስ አዳኝነት ለነፍሳት የማወጅን ሐላፊነት ለሌሎች የሚተው ። አዎን ወንጌላዊ ፣ የመስካሪ ቡድን ፣ እረኛ ይህን አስደናቂ አዋጅ ማወጅ አለባቸው ። ይህን ማለት ሌሎች ምእመናን ዝም ይበሉ ማለት አይደለም ። ዝም ማለት አይገባም ። በደል ነው ።

እነዚህ ከዚህ በላይ የተጠቀሱት የኢየሩሳሌም ምእመናን ይህን ሐላፊነት ለወንጌላዊ ፊሊጶስ አልተውም ። “ በመካከላችን

ፊሊጳስ ስላለ እርሱ ይመስክርላቸው ። ምክንያቱም ይህ የእርሱ ጥሪ ነው ” አላሉም ። እርሱም የራሱን ድርሻ ፣ እነርሱም የራሳቸውን ድርሻ ተካፈሉ (የሐ ዋ 8:4-7) ። ውጤቱ ምን ሆነ ? የክርስቶስ አዳኝነትና ፈዋሽነት በድፍረት ታወጀ ። “ ስለዚህ በዚያ ከተማ ታላቅ ደስታ ሆነ ” (የሐ ዋ 8:8) ።

በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ብቻ ነው እንደ ኢየሩሳሌም ምእመናን የተሰጡትን አማኞች ለማፍራት የሚችለው ። የነፍሳትን ደህንነት ችል የሚል ጉባኤ የጥያቄ ምልክት አለበት ። ለነፍሳት ደህንነት ራሳቸውን ያልሰጡ ምእመናን ካሉን መድረካችንን መመርመር አለብን ። በተዋረደ መንፈስ ፣ በጾምና በጸሎት እግዚአብሔርን እንጠይቅ ። ያሳየናል ። ይጠቁመናል ።

ሁሉም ወንጌላዊ አይደለም ። ሁሉም እረኛ አይደለም ። ሁሉም የመስካሪ ቡድን አባል አይደለም ። ነገር ግን ሁሉም “ አማኞች በሄዱበት ስፍራ ሁሉ የእግዚአብሔርን ቃል ” ላልዳኑት ነፍሳት መናገር አለባቸው (የሐ ዋ 8:4) ። ይህ የመስጠት ምልክት ነው ።

ስለዚህ መድረካችን በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ከሆነ የምናፈራቸው ምእመናን አንደኛ ለእግዚአብሔር የተሰጡ ምእመናን ይሆናሉ ። ሁለተኛ ለእግዚአብሔር ሕዝብ የተሰጡ ምእመናን ይሆናሉ ። ሶስተኛ ለነፍሳት ደህንነት የተሰጡ ምእመናን ይሆናሉ ። እነዚህ ሶስት ዓይነት መስጠቶች የሚነጣጠሉ አይደሉም ። ከሶስቱ አንዱም መጉደል የለበትም ።

ሰዎችን ከልዩ ልዩ እስራቶች ናባ ያወጣል

በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ሰዎችን ከጨለማ ወደ እግዚአብሔር ብርሃን መመለስ ብቻ ሳይሆን ወደ እግዚአብሔር የተመለሱትንም ከልዩ ልዩ እስራቶች ነባ ያወጣል ። ሰዎች ወደ እግዚአብሔር ሲመለሱ ስላለፈው ኃጢአታቸው ወዲያውኑ ምህረትን ያገኛሉ ። ወዲያውኑ ቢሞቱ የእግዚአብሔርን መንግሥት ይወርሳሉ።

ነገር ግን ወደ ጌታ ከመመለሳቸው በፊት ከተጣበቁባቸው ልዩ ልዩ እስራቶች ነባ ወጥተዋል ማለት አይደለም ። ሰው ኢየሱስ ክርስቶስን ለመቀበል እጁን ሲያነሣ ቅጽበታዊ በሆነ ሁኔታ በሕይወቱ ከነበሩት ልዩ ልዩ እስራቶች ናባ እንደ ወጣ መገመት ስህተት ይሆናል ። ከእነዚህ ትብታቦችና እስራቶች ለመላቀቅ ጊዜ ይጠይቃል ። ይሁን እንጂ መድረኩ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ከሆነ ሰዎችን ከማናቸውም ልዩ ልዩ እስራቶች ነባ እንደሚያወጣ የታወቀ ነው ።

1ኛ/ ከልዩ ልዩ መጥፎ ልማዶች ነባ ያወጣል

“ ዓመጸኞች የእግዚአብሔርን መንግስት እንደማይወርሱ ታውቁ የለምን ? በዚህ ነገር አትታለሉ ፡ ሌሎች ወይም ጣኦት አምላኪዎች ወይም አምንዝራዎች ወይም ከወንድ ጋር ዝሙት የሚያደርጉ ወንዶች ፡ ወይም ሌቦች ወይም ስግብግቦች ወይም ሰካራዎች ወይም የሰው ስም አጥፊዎች ወይም ቀማኞች የእግዚአብሔርን መንግሥት አይወርሱም ። ከእናንተም አንዳንዶቻችሁ እንዲሁ ነበራችሁ ፤ እሁን ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምና በአምላካችን መንፈስ ከኃጢአት ታጥባችኋል ፤ ለእግዚአብሔር የተለየ ቅዱስ

ሕዝብ ሆናችኋል ፤ ጸድቃችኋልም ” (1ቆሮ 6:9:11) ።

ከዚህ በላይ በተጠቀሱት ጥቅሶች ውስጥ ዘጠኝ የሚሆኑ ልዩ ልዩ የጽድቅ ተቃራኒዎች ተጠቅሰዋል ። እነዚህም ፡- ሴስኝነት ፣ ጣኦት አምላኪነት ፣ አመንዝራነት ፣ ሰዶማዊነት ፣ ሌብነት ፣ ስግብግብነት ፣ ሰካራምነት ፣ ስም አጥፊነት ፣ ቀማኛነት ናቸው ።

በቆሮንቶስ ምእመናን መካከል አንዳንዶቹ ወደ ክርስቶስ ከመመለሳቸው በፊት በእነዚህ መጥፎ ልማዶች የተተበተቡ ነበሩ ። ሕይወታቸውና እለታዊ ኑሮአቸው በእነዚህ ርኩሶች የተጨማለቀ ነበር ። እነዚህ ርኩሶች እለታዊ ልምምዶቻቸው ነበሩ ።

ነገር ግን ሐዋርያው ጳውሎስ በቆሮንቶስ ከተማ በመሠረተው መድረክ እነዚህ ሰዎች ከጨለማ ወደሚደነቀው የእግዚአብሔር ብርሃን ተመለሱ ። ከዚያ በፊት ሕይወታቸውን አስረው ከነበሩት ልዩ ልዩ ርኩሶችም ነፃ ወጡ ። የሕይወታቸውም ታሪክ በማያዳግም ሁኔታ ተለወጠ ።

ሐዋርያ ጳውሎስ የቀድሞ ሕይወታቸውንና የአሁኑን እያነጻጸረ ሲገልጥ እንዲህ ይላል ፡ “ ከእናንተም አንዳንዶቻችሁ እንዲሁ ነበራችሁ ፤ አሁን ግን በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስምና በአምላካችን መንፈስ ከኃጢአታችሁ ታጥባችኋል ፤ ለእግዚአብሔር የተለየ ቅዱስ ሕዝብ ሆናችኋል ፤ ጸድቃችኋልም ” (1ቆሮ 6:11)።

አዎን በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ከጣኦት እስራት ነፃ ያወጣል ። ከዝሙት እስራት ነፃ ያወጣል ። ከመጠጥ እስራት ነፃ ያወጣል ። ከወንድ ጋር ዝሙት የሚሠራውን ወንድና ከሴት

ጋር ዝሙት የምትሠራዋን ሴት ከዚህ ከሰዶማዊነት እስራት ነፃ ያወጣል ። የአዋቂ ምክርና የራስ ቆራጥነት ብቻ ከእነዚህ ርኩሶቶች ነፃ ሊያወጣ አይችሉም ። በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላ መድረክ የሚታወጀው የወንጌል ኃይልና የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ብቻ ነው ነፃ ሊያወጣ የሚችል ።

በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ከሚታወቅባችውና ከሚመዘንባችው ነገሮች መካከል አንዱ የሰዎች ከልዩ ልዩ ርኩሶቶች ነፃ መውጣት ነው ። በመድረካችን አገልግሎት ሰዎች ከልዩ ልዩ ርኩሶቶች ወይም ልማዶች ናፃ የማይወጡ ከሆነ መድረካችንን መመርመር አለብን ። በጾምና በጸሎት ጌታን መጠየቅ አለብን።

የቆሮንቶስ ሰዎች ከእነዚህ ከባድና ተጠባቂ ርኩሶቶች ነፃ ለመውጣት ከቻሉ በዘመናችን ያሉት ሰዎችም ከርኩሶቶቻቸውና ከክፉ ልማዶቻቸው ነፃ መውጣት ይችላሉ ። የእግዚአብሔር ኃይል የሰውን ታሪክ ይለውጣል ። በዘመናችንም ቢሆን እግዚአብሔር የመለወጥን ሥራ ሲሠራ ዓይተናል ። የመድረካችንም ፍሬ በዚህ ሊመዘንና ሊታወቅ ይገባል ።

2ኛ/ ከተሳሳተ አመለካከት ሰውን ነፃ ያወጣል

ትምህርትና ምክር የሰውን አመለካከት ለማሻሻል ይችላሉ ። ነገር ግን ለመለወጥ የሚችለው የእግዚአብሔር ኃይል ብቻ ነው ። በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ የሰውንም አመለካከት በሚያስገርም ሁኔታ ይለውጣል ።

ለምሳሌ የዘረኝነትን አመለካከት ፡ “ እኛ ” ፡ “ እነርሱ

” የሚለውን አምላካክት ፡ “ ሃብታም ” ስለ “ ድሃ ” ያለውን አምላካክት ለመለወጥ የሚችለው በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ብቻ ነው ። ይህን አምላካክት ማሻሻል ሳይሆን ሥሩን ነቅሎ ለመጣልና በዚህ ፈንታ ሰማያዊ አምላካክትን በምእመናን ሕይወት ውስጥ የሚመሠርተው በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ብቻ ነው ።

የኢየሩሳሌም ከተማ ሕዝብ “ እኛ ” ፡ “ እናንተ ” “ እነርሱ ” በሚል አምላካክት ይተያይና ይተሳሰቡ ነበር (ዮሐ 4:5-30) ። የኢየሩሳሌም ከተማ ሰዎች የሰማርያን ከተማ ሰዎች ይጠሉ ፡ ይንቁና ይጸያፉ ነበር ። የኢየሩሳሌም ሰዎች ለሰማርያ ሰዎች የነበራቸውን አምላካክት ከዚህ ቀጥሎ ባለው ጥቅስ ውስጥ ለመመልከት እንችላለን ፤ “ አይሁዳውያንም አንተ ሳምራዊ ነህ ፤ ጋኔንም አለብህ ፤ ማለታችን ልክ አይደለምን ? አሉት ” (ዮሐ 8:48) ።

ይህን የተናገሩት ኢየሱስን ለመስደብ ነበር ። ነገር ግን ሰማርያውያንን ተጠቅመው ነበር የሰደቡት ። ይህን የመሰለ አምላካክት ስለነበራቸው ነው የሰማርያውያንን ውሃ የማይጠጡት ፡ እህላቸውን የማይበሉት ፡ በከተማቸውና በመንደራቸው የማያልፉት ።

ነገር ግን እንደዚህ ዓይነቱን ቆሻሻ አመልካክት የነበራቸው የኢየሩሳሌም ከተማ ሰዎች አስገራሚና አስደሳች ነገር ሲሠሩ እናያቸዋለን ። በኢየሩሳሌም ከተማ ታላቅ ሰደት በተነሣ ጊዜ ምእመናን የሄዱት ወደ ሰማርያ ከተሞችና ሕዝብ ነበር (ዮሐ ሥ 8:1) ። መሄድ ብቻ ሳይሆን ከኃጢአት ፡ ከልዩ ልዩ እስራቶች ፡ ከዘረኝነትና ከመጥፎ አመልካክት ናፃ የሚያወጣውን የኢየሱስ ክርስቶስን ወንጌል ሰበኩላቸው ።

ይጸዩፉት የነበረውን የሰማርያውያን ውሃ ጠጡ ፤ ምግባቸውን በሉ ። በመካከላቸው ሰፈሩ ። በኢየሩሳሌም ከተማ ሆኖ እንዳነበረ “ በዚያች ከተማ ታላቅ ደስታ ሆነ ” (የሐ ሥ 8:8) ። ይህ እንዴት ሊሆን ቻለ ? በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላበት መድረክ የታወጀው የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ስለ ለወጣቸው ነው ።

አመለካከታቸው አልተሻሻለም ። ነገር ግን ሥር ነቀል የሆነ ለውጥ በሕይወታቸው ተሠራ ። መድረካችን በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ሲሆን ብቻ ነው “ እኛ ፡ “ እነርሱ ” ፡ “ እናንተ ” የሚለው አምለካከት የሚለወጠው ” መድረካችን በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ሲሆን ብቻ ነው ከምእመናን ሕይወት የዘረኝነትን አመለካከት ነቅለን ለመጣል የምንችለው ። መድረካችን በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ከሆነ ሥር ነቀል የሆነ ለውጥ በምእመናን ሕይወት ውስጥ ያመጣል ።

እልልታና ጭብጨባ ሥር ነቀል የሆነ ለውጥ አያስገኝም ። እልልታና ጭብጨባ ከልዩ ልዩ እስራት ነፃ አያደርግም ። በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ብቻ ነው ዘለቂታ ያለው ፣ በተግባርና በእለታዊ ኑሮ ሊታይ የሚችለውን ለውጥ የሚያስገኝው።

መድረካችን ሞቅ ሞቅ ለማድረግ ብቻ ከሆነ የመድረክ ሥራ ምን እንደሆነ ገና አልገባንም ማለት ነው ። መድረካችን በምእመናን ሕይወት ውስጥ ሥር ነቀል ለውጥ የማያመጣ ከሆነ በእውነትና በትህትና ፣ በጾምና በጸሎት መመርመርና መመዘን አለበት ። ምክንያቱም በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ የምእመናንን ሕይወት ይለውጣል ።

3ኛ/ ከሕመም ነፃ ያወጣል

እንዳንድ የሕክምና አዋቂዎች ባደርጉት ጥናት መሠረት ሰዎችን ወደ ሐኪም ቤት የሚያስሄዱዋቸው ሕመሞች ከመቶ ሰማኒያው እጅ (80 %) በሥጋ ሕመሞች ላይ የተመሠረቱ እንዳልሆኑ ይናገራሉ ። ይህም ማለት በራጅ የማይታይና ተቀዶ የማይጠገን ሕመም ማለት ነው ።

እርግጥ ነው ይህ ጥናት ዓለም አቀፍ ጥናት ስላልሆነ የአንዱ ሕብረተሰብ ሁኔታ ከሌላው ሕብረተሰብ ሁኔታ ሊለይ ይችላል ። ይሁን እንጂ ጥናቱ እውነትነት ያለው ጥናት መሆኑ አይካድም ።

በሥጋ ሕመም ላይ ያልተመሠረቱና ጤናን የሚያቃውሱ ብዙ ነገሮች እንዳሉ የታወቀ ነው ። ለዚህ የሕክምና ጥናት እንኳ አያስፈልግም ። ሁላችንም በአለታዊ ኑሮአችን የምንለማመዳቸው ብዙ የጤና ጠንቆች አሉ ።

በተለይም በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ የተጻፉና እኛ ግን ለጤናችን ጠንቆች መሆናቸውን ያልተገነዘብናቸው ብዙ ነገሮች አሉ ። እነዚህን ለመንፈሳዊም ሕይወት ሆነ ለጤናም ሕይወት ጠንቆች የሆኑትን ነገሮች ከዚህ ቀጥሎ እጠቅሳቸዋለሁ ።

ልማዳዊ መጠነቅ ፡ ልማዳዊ ቁጣ ፡ መራራነት ፡ ልማዳዊ ንዴት ፡ ይቅር ያለ ማለት ፡ ልማዳዊ ፍርሃት ፡ “ ዋጋ የለኝም ” ወይም “ ለምንም ነገር አልጠቅምም ” የሚል ስሜት ፡ “ ማንም አይፈልገኝም ” ወይም “ ማንም ሰው አይወደኝም ”

የሚል ስሜት ፡ ምቀኝነት ፡ ቅንአት ወዘተ ።

ከዚህ በላይ የተጠቀሱት ነገሮች ለመንፈሳዊ ሕይወት ምን ያህል ጠንቆች እንደሆኑ በምእመናን ዘንድ የታወቀ ስለሆነ ብዙ መዘርዘር አስፈላጊ አይመስለኝም ። ለግል መንፈሳዊ ሕይወት ፡ ለአገልግሎት ሕይወት ፡ ለትዳር ሕይወት ወዘተ ጠላቶች ናቸው ። እነዚህን በሕይወት ይዞ መኖር በኃጢአት መኖር እንደሆነ ግልጽ ነው ።

ከመንፈሳዊ ሕይወትም አልፎ ለጤናችን መቃወስ ብዙ ጊዜ ምክንያት የሚሆኑት እነዚህ ጠንቆች ናቸው ። ለዚህ ነው ብዙዎች ሐኪም ቤት ሲሄዱ ሐኪም በሽታቸውን ማወቅ ወይም ማግኘት የሚያቅተው ። እነዚህ ነገሮች የሚፈጥሩዋቸው ሕመሞች በሐኪም ራጅ የሚታዩ አይደሉም ። ለዚህ ነው ሰዎች “ ሐኪም ቤትም ሄጃለሁ ፤ ራጅም ተነስቻለሁ ፡ ነገር ግን በሽታዬን ሐኪሞች እንኳ ሊያውቁልኝ አልቻሉም “ የሚሉት ።

ከዚህ በላይ በተጠቀሱት ጠንቀኞች ነገሮች ምክንያት የሚመጡትን ሕመሞች ከሕይወታችን ሊደመስስ የሚችለው የእግዚአብሔር ኃይል በቻ ነው ።

በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ መድረክ ከአጋንንት ነፃ ያወጣል ። በራጅ ከሚታዩም ከማይታዩም ልዩ ልዩ ሕመሞች ነፃ ያወጣል ። በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላ መድረክ ያለ ማቋረጥ የሚተላለፈው የቃሉና የመንፈሱ ኃይል ቀንበርን ይሰብራል ፤ ከእስራት ይፈታል ፤ አርነትን ይሰጣል ፤ የውስጡንም ሆነ የውጭውንም ፈውስ ያስገኛል ።

እዚህ ላይ አንድ ማሳሰቢያ ሳልሰጥ ይህን ምዕራፍ ለመደምደም አልፈልግም ። አንዳንድ ጊዜ ከመድረኩም ፣ ከሕመምተኞችም ፣ ከሚጸልዩም ሰዎች ምንም ጉድለት ሳይኖር የተጸለየላቸው ሕመምተኞች የሥጋ ፈውሳቸውን የማይቀበሉበት ጊዜ አለ ። ምክንያቱ የእምነት ማጣት አይደለም ፤ የተሰወረ ኃጢአትም ኖሮ አይደለም ። ምክንያቱ አይታወቅም ።

እንደዚህ በሚሆንበት ጊዜ ርካሽ መልስ ከመስጠት መቆጠብ አስተዋይነት ነው ። ርካሽና በእግዚአብሔር ቃል የማይደገፍ መልስ ለመስጠት ብንሞክር ሕመምተኛውን የባሰውኑ ሕመምተኛ እናደርገዋለን ። በእግዚአብሔር ላይ ያለውንም እምነቱን ልናናጋበት እንችላለን ። በእምነትና በቅድስና ከእኔ የማያንሱ ምእመናን አውቃለሁ ። ነገር ግን እኔ ተፈውሻለሁ ፤ እነርሱ ግን አልተፈወሱም።

ለሕመምተኞች ፈውስ እንዲጸልዩ እግዚአብሔር የፈውስ ስጦታ ከሰጣቸው አገልጋዮች መካከል አንዳንዶቹ የራሳቸው የጤና ችግር ያለባቸው አገልጋዮች እንዳሉ የታወቀ ነው ። እነዚህን ሰዎች ለማወቅ በአእምሮ አትንከራተቱ ።

ኢትዮጵያዊ ያልሆነ አንድ አገልጋይ አውቃለሁ ። ይህ አገልጋይ ከሃያ አምስት ዓመታት በላይ ለሕመምተኞች ሲጸልይ የኖረ አገልጋይ ነበር ። ለሕመምተኞች ሲጸልይ ብዙዎች ይፈወሱ ነበር ። እኔ ራሴ ዓይኛለሁ ። ከዚህ ሰው ጋር በነጮች መካከል ደጋግሜ አገልግያለሁ ።

ነገር ግን ራሱ ትልቅ ሕመም ነበረበት ። የእርሱ ዓይነት ሕመም ላለባቸው ሕመምተኞች ጸልዮላቸው ብዙዎች ተፈውሰዋል ። ይህን ሰው ሁሉ ያውቃል ። የእርሱ ጤናና እግዚአብሔር

በእርሱ አማካይነት ለሌሎች ሕመምተኞች የሚሠራው ሥራ ስለተጋጨብኝ በግልጽ ጠየቅሁት ። እርሱም በግልጽ ነገረኝ ። ለብዙ ዓመታት በጾምና በጸሎት ፥ በብዙ እንባ እግዚአብሔርን ሲጠይቅ እንደ ኖረና ከእግዚአብሔር ምንም ፈውስ መቀበል እንዳልቻለ አጫወተኝ ።

አንድ ቀን እንደተለመደው በጾምና በጸሎት ፥ በብዙ እንባ ስለ ጤናው በእግዚአብሔር ፊት ቀረበ ። “ ከዛሬ ጀምሮ ስለ ጤናህ ጉዳይ በፊቴ እንዳትቀርብ ። ነገር ግን እንደ ጠራሁህ አገልግሎትህን ቀጥል “ በማለት እግዚአብሔር እንደ ተናገረው ነገረኝ ።

ከዚያም በኋላ በዚያው ሁኔታ ሌሎችን ሕመምተኞች ሲያገለግል ከኖረ በኋላ በቅርብ ጊዜ ወደ ጌታው እንደሄደ አውቃለሁ ። ቁጭ ብለን በግልጽ ከተጫወትነው ጫወታችን እንደተረዳሁት ፥ የተሰወረ ኃጢአትም አልነበረም ፤ የእምነትም ጉድለት አልነበረም ። ጉዳዩን እርሱም እኔም አናውቅም ። እግዚአብሔር ብቻ ነው የሚያውቀው ።

ነቢዩ ኤልሳዕ በአገልግሎት ዘመኑ ብዙ ተአምራትን ያደረገ አገልጋይ ነበር ። የሞተውንም ሰው ከሞት አስነስቷል (2ነገሥ 4:35) ። እርሱ ራሱ ግን የሞተው “ በብርቱ ደዌ ታሞ ” ነው ። በዚህ ደዌ በመሞት ላይ እያለ የእግዚአብሔር መንፈስ በእርሱ ላይ መጣ ። ትንቢትንም ተናገረ ፤ ለንጉሡም መመሪያን ሰጠ ። የእግዚአብሔርን መልእክት ለንጉሡ አስተላልፎ ሲያበቃ በዚያው “ በብርቱ ደዌ ” ሞተ (2ነገሥ 13:14-20) ። የተሰወረ ኃጢአት ነው ? የእምነት ጉድለት ነው ? አይደለም ። ምሥጢሩ ለእግዚአብሔር ነው።

እግዚአብሔር ይፈውሳል ። እኔ ራሴ ምስክር ነኝ ።
 ደጋግሞ ደጋግሞ ፈውሶኛል ። ሌሎችንም ሲፈውስ አይቻለሁ
 ። ቃሉም ይናገራል ። ይሁን እንጂ ጉድለት ከመድረኩም ሳይኖር
 ፣ ከሚጸልየውም ሰው ሳይኖር ፣ ከሕመምተኛውም ሳይኖር ሕመምተኛው
 የሥጋ ፈውሱን የማይቀበልበት ጊዜ አለ ። ምክንያቱ ምን ይሆን
 ? አናውቅም ። አላውቅም ። የማላውቀውን ነገር አላውቅም ማለትን
 ተምሬአለሁ ። “ ምሥጢሩ ለአምላካችን ለእግዚአብሔር ነው
 ” (ዘዳ 29:29) ።

ታዲያ ስለ ፈውስ ማወጃን እናቁም ? ለሕመምተኞች
 መጸለዩን እንተው ? ከቶ አይሁን ! የእግዚአብሔርን ፈዋሽነት
 እናውጃለን ። ለሕመምተኞችም እንጸልያለን ። ምሥጢሩንም
 ለአምላካችን ለእግዚአብሔር እንተዋለን ። ርካሽ መልስና ርካሽ
 ምክር ግን አንስጥ ። እንጠየቅበታለንና ።

መደምደሚያ

የተልእኮ አሳብ በእግዚአብሔር አእምሮ ያልነበረበት ጊዜ የለም ። የእሥራኤል ሕዝብ የእግዚአብሔር መልእክተኛ በመሆን የዓለምን ሕዝቦች ወደ እግዚአብሔር እንዲመልሱ ነበር የተጠሩት።

ይሁን እንጂ የእሥራኤል ሕዝብ የእግዚአብሔርን የተልእኮ ምስጢር ስላልተገነዘቡና ስላልፈጸሙ የእግዚአብሔር እቅድ እንደታሰበ ከግቡ ሳይደርስ ቀረ ።

ነገር ግን እግዚአብሔር እቅዱን ሳይፈጽም የማይቀር አምላክ ስለሆነ ጊዜውን ጠብቆ (ገላ 4:4) በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ አማካይነት የተልእኮውን እቅድ በግልጽና አስገራሚ በሆነ ሁኔታ ገለጠ ።

ከዚህ የተነሳ ይህ አስደናቂ ተልእኮ ከእግዚአብሔር አብ ወደ ልጁ ወደ ኢየሱስ ክርስቶስ ተላለፈ ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ስለዚህ ተልእኮ ሲናገር እንዲህ አለ ።

“ የእግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ ነው ፤ መልካም ዜናን ለድሆች እንዳበስር ሾሞኛል ፤ ለታወሩትም መፈታትን ፤ ለታወሩትም ማየትን እንዳውጅና የተጨነቁትን ነፃ እንዳወጣል ኮኛል ” (ሉቃ 4:18) ።

እግዚአብሔር አብ ይህን ተልእኮ ለልጁ ለኢየሱስ ክርስቶስ እንዳስተላለፈው ፤ ኢየሱስ ክርስቶስም ይህን ተልእኮ ለተከታዮቹ ወይም ለቤተ ክርስቲያን እንዲህ ሲል አስተላለፈ ፤ “ አብ እኔን እንደላከኝ እኔም እናንተን እልካችኋለሁ ” (ዮሐ 20:21) ።

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ በተጨማሪ እንዲህ ሲል ቤተ ክርስቲያንን አዘዘ ፤ “ ሥልጣን ሁሉ በሰማይና በምድር ተሰጥቶኛል ። እንግዲህ ሂዱና አሕዛብን ሁሉ በአብ ፤ በወልድና በመንፈስ ቅዱስ ስም እያጠመቃችኋቸው ፤ ያዘዝሁአችሁንም ሁሉ እንዲጠብቁ እያስተማራችኋቸው ደቀ መዛሙርት አድርጓቸው እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ ” (ማቴ 28:18-2) ።

ይህ ነው የቤተ ክርስቲያን ተልእኮ ። የእግዚአብሔር አብ የልቡ ትርታ የነበረው ተልእኮ የልጁ የኢየሱስ ክርስቶስ የልቡ ትርታ ሆነ ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህንን ሲገልጥ እንዲህ አለ ፤ “ የእኔ ምግብ የላከኝን ፈቃድ ማድረግና ሥራውንም መፈጸም ነው ። እናንተ ገና አራት ወር ቀርቶታል ፤ ከዚያም በኋላ መከር ይሆናል ትሉ የለምን ? እኔ ግን ቀና በሉና እርሻዎቼን ለመከር እንደደረሱ ተመልከቱ እላችኋለሁ ” (ዮሐ 4:34-35) ።

የዚህን ተልእኮ ታላቅነት በሚገባ የተረዳው ሐዋርያው

ጳውሎስ ከዚህ እንደሚከተለው የውስጡን ስሜቱን ይገልጣል ፤
 “ እኔ ግን አገልግሎቴን እስክፈጽምና ጌታ ኢየሱስ የሰጠኝን
 ሥራ እስካከናውን ድረስ ለገዛ ሕይወቴ እንኳ አልሳሳም ፤ አገልግሎቴም
 የእግዚአብሔርን የጸጋ ወንጌል ማብሰር ነው ” (የሐ ሥራ
 20:24) ።

የቤተ ክርስቲያን ተልእኮ የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ
 የልቡ ትርታ እንደሆነ ሁሉ የእኛም የቤተ ክርስቲያኑ የልብ
ትርታ መሆን አለበት ። ከእኛ በፊት የነበሩት ምዕመናን ለዚህ
ተልእኮ እንደኖሩና እንደ ሞቱ ሁሉ እኛም በዚህ ዘመን የምንኖር
የክርስቶስ ተከታዮች ለዚህ ቅዱስና ታላቅ ተልእኮ መኖርና መሞት
 አለብን ።

አሜን